

МѢСЯЦЪ ФЕВРУАРІА
ВЪ ЯН-И ДЕНЬ.

ТРИ ВАРИАНТЫ СЛУЖБЫ
СТОМУ ВЕЛИКОМЧНИКУ
ГЕОРГІЮ КРАТОВСКОМУ
[цсл. њ сѣрб.].

Савремена икона св. новомуч. Ђорђа Кратовца,
рад јеромонаха Серапиона Дечанца
(делић моштију светог је уграђен у филигранском медаљону у дну иконе).

МѢСЯЦЪ ФЕВРУАРІЯ ВЪ ЯН-Й ДЕНЬ.

ПАМЯТЬ СѢЯГО ВЕЛИКОМЧНИКА ГЕОРГІЯ НОВАГО,
ЗОВОМАГО КРАТОВЕВІИ, ЯЖЕ ВЪ САРДІКІИ
ПОСТРАДАВШАГО ХРѢТА РАДИ ѿ БЕЗБОЖНЫХЪ
ТУРКОВЪ.*1

НА МАЛѢЙ ВЕЧЕРНИ.

На Гдѣ, возвѣхъ: стѣхѣры на д, гласъ а.

По: Нѣныхъ чинѡвъ:

Нѣныхъ красѡты вожделѣвъ, временнѡю славоу, якоу тлѣннѡ вмѣнѣвъ:
якоу безплѡтенъ претерпѣлъ єси, многокѡзненныа мѡжи гонѣтелей
дѡблественнѡ блженне: ѡ насъ хрѣтови страдалече молѣса. [Дважды.]

На камени*2 вѣры, мѣниче славне, мѡсль твоѡ оутвердилъ єси,
стремлѣньми безбожныхъ, никакоже поколебавса. тѣмже ѡнѣхъ
нахожденїа бездѣльна показалъ єси, силѣ хрѣтовѣ оукрѣплешей тѣ,
бгомдаре георгіе.

Въ нѣныхъ чертѡзѣхъ ликѡеши нынѣ, веселася во славѣ вѣческихъ
црѣ хрѣта: молѣса ємѡ ѡ насъ блженне, якоу да получимъ вѣчнѡущее
блженство, съ мѣническими лики, ѡ прѣныхъ собѡры. **Гласа, гласъ ѿ:**

Страдалческиа мѡжествомъ вѡнне, блгочтнѡ восрѡдъяся совѣстїю,
хрѣтова повелѣнїа яснѡ проповѣдалъ єси, явственнѡ оукрѣплѣемъ
силою єгѡ: мѡчнѣтельское преценїе нѣмошно показалъ єси, не радѡ ѡ

*1 текст службе даємо према тексту у раднѡй верзиї новог издања „Србљака“, с освртом на руску верзију (тзв. гражданским шрифтом): *Минея февраль*, Издательский Совет Русской Православной Церкви, Москва 2002. (у даѣем тексту: руски „Зелени минеїа“), стр. 383-397. Текст је и од нас подврнут граматичкој (привођење нормама савремене руске редакције цсл језика) и другој редакцији.

*2 измењено према тексту службе у руским „Зеленим минеїума“ јер нам се чини смисленије, а у изворнику: степенѣни.

О́гнѣ горѣщемъ временнѣмъ, ниже ѿ славы земнѣй ничто́же ѡщещей: но въ вѣтвеннаѣ дарованїа оупованїе положи́въ, и не погрѣшилъ еси блженныхъ жилищъ соводоренїа, и́дѣже нынѣ предстоиши со всѣми стѣыми, моли́са всѣхъ вѣщѣ, и́збавитисѣ намъ ѿ всѣкаго навѣта противнаго, и въ вѣдущей жизни сподобитисѣ прїати, деснаго и блженнаго стоанїа.

И нынѣ, вѣорѡдиченъ, [гласъ то́йже]:

Завѣда сопротивный ста́дъ твоёмъ пречѣтаѣ, всегда рѣщещъ лѣкѣный, снѣдь себѣ хотѣ сотворити: но ты вѣще, тогѡ вѣда и́збави ны, моли́сѣ.

На стѣхѡвнѣ стѣхѣры, гласъ вѣ.

Пѡ: Дѡме ѡнфрѣдовъ:

Градѣ правосла́вныхъ сосло́вїе днѣсь, въ весѣлїи почтїмъ дѣнь нынѣшнаго страдальца геѡргїа, е́гоже хрѣтѡсъ прослави, исповѣдавши тогѡ предъ мѣчїтели.

Стѣхъ: Прѣвникъ, ѣакѡ фїнїѣъ, процвѣтѣтъ, * ѣакѡ кѣдръ, и́же въ лїванѣ, оумножитсѣ.*³

Всю похвалѣ и чѣсть тебе́ принесѣмъ, ѡ геѡргїе; и́же заѣшнюю славу, и чѣсти, ѣакѡ оумѣты ѡплева́въ и презрѣвъ, и оулѣчилъ еси славу ѿ хрѣта, съ мѣченики и мѣрыми дѣвами.

Стѣхъ: Насаждѣни въ домъ гдѣни, * во двѡрѣхъ бѣа нашегѡ процвѣтѣтъ.*⁴

Оу хрѣта нынѣ предстоиши со всѣми стѣыми: и ѣснѡ наслажда́сѣ тогѡ свѣтлости и красотѣ нетлѣнныѣ: помани мѣниче, поминѣющыѣ тѣ любовью.

Слава, гласъ то́йже:

Всѣдѣ ѣакоже на колесницѣ О́гненнѡю, крѡвь твою: и притѣклъ еси неходѣтайственнѡ блженне, ко пресѣтѣй трѣщѣ, и́дѣже шѡмъ празндующихъ, и веселѣщихсѣ, геѡргїе. **И нынѣ, вѣорѡдиченъ, гласъ то́йже:**

³ Пс. 91,13.

⁴ Пс. 91,14.

Прѣзри съ высоты, ѿ пресѣ́ла влѣце, на смире́нным рабы́ твоѡ: и
вѣжда възвыше́нїе гордыхъ на стадо правосла́вное, и гóрдыхъ
смирѣ, смире́нным же возвыси, млѣтвами твоѡми бѣе.

Тропа́рь, гласъ ѿ:

Кз терпѣ́нїи многоиску́сныхъ по́двиговъ твоѡхъ геóргїе, ѿгненнѡю
смерть претерпѣ́ла съи: и по кончѣ́нїи твоѡй, вѣне́цъ нетлѣ́нный ѿ
хрѣ́та, съ мѣ́ннческми лики воспрѣ́ла съи. и ны́нѣ въ земли крѡ́ткихъ,
достѡ́ннѡ водворѣ́шиа бл҃же́нне, ѡ насъ хрѣ́та бѣа непрестáннѡ моли,
вѣрою покланя́ющихся ра́цѣ мо́щей твоѡхъ.

Сла́ва и ны́нѣ, бѣ́ородиченъ, гласъ то́йже:

Бже ѿ вѣ́ка о́утлаенное, и аггломъ нескѣ́домое та́инство, тобо́ю, бѣе,
сѣ́щымъ на земли гав́иса бѣ́а, въ неслѣ́тномъ соединѣ́нїи
воплоща́емъ, и крѣ́тъ волею насъ ра́ди воспрѣ́мъ: ѡмже воскрѣ́сивъ
первозда́ннаго, спсе́ ѿ сме́рти дѡ́шы на́ша.

НА ВЕЛИЦѢ́Й ВЕЧЕ́РНИ.

[По́емъ:] Бл҃же́нъ мѡ́жъ: а́-и антѣ́фонъ.

На Гдѣ́, возва́хъ: стѣ́хѣры на ѡ, гласъ ѿ.

По́: ѡ́кѡ до́бла:

Поспѣ́шенїемъ дѡ́внымъ, стѣ́ртопѣ́рпче геóргїе, ѡдолѣ́въ
сопротиво́борцѡ, ѡ́кѡ во́ннъ неповѣ́дѣимый: ѡрѡ́жїемъ бо вѣ́ры, тѣмѣ́
мы́сленныхъ мѡ́рїнъ побѣ́дилъ съи: и совер́шивъ твоѡ́ по́двиговъ за́коннѡ, со
всѣ́ми страда́льцы вѣ́нча́са, великомѣ́ннече до́блественнѡ. **[Трѣ́жды.]**

Кз темни́цѣ мѣ́ннече затворѣ́емъ, и въ не́й бжѣ́твеннымъ по́лученїемъ
по́укрѣ́плѣемъ, невре́глъ съи по́лученїамъ нескѣ́рныхъ: кз сѡ́дїи же
безза́конномѡ при́водимъ, и ласка́ньми и пре́цїемъ при́нѡжда́емъ хрѣ́та
ѿвращѣ́са: но ты́ нивочтѡ́же вмѣ́на́а маловре́менныхъ, ѡ́гнемъ сконча́ла съи
тече́нїе бѣ́омѡдре, ко хрѣ́тѡ сѣ́гоже вожде́лѣла съи прешѣ́ла съи сла́внѡ. **[Трѣ́жды.]**

Нашѣствїе всѧко вѣрѣе разрѹшилъ єси, агѣрѣнскїа же слѹжитѣли пограмїлъ єси: єретїчествѹющихъ терпѣнїемъ твоїмъ оѹжасїлъ єси: правослѧвныхъ же, ѿ єдиноверныхъ тебѣ, оѹднїлъ єси: ѿ нынѣ съ мѣническїми лїкїи веселїшисѧ, съ нїми же хрїстѹ бгѹ ѡ насъ молїсѧ, ѿже вѣрнѡ хвалѧщихъ тѧ блѣженне, ѿ почитающихъ стѣла твоѧ*5 мѡщи, геѡргїе. [Дѣжды.] **Глѧва, глѧсъ ѿ:**

Въ подвїзѣ мѹченїа себѣ добрѣ оѹяснїлъ єси, ѿ блгочїтївыхъ собѡръ оѹкрѣпїлъ єси: знѧемыхъ же тебѣ возвеселїлъ єси, ѿ вѣсовскѹю сїлѹ разрѹшилъ єси: агѣрѣнскїа оѹчїтели пограмїлъ єси, сардїкїйскїа же люди со ѡкрѣстными оѹднїлъ єси: аггѣльскїа сїлы терпѣнїемъ твоїмъ оѹжасїлъ єси, ѿ мѣническїа лїкїи прослѧвилъ єси, съ нїми же нынѣ водворѧшисѧ, вѣнцѣмъ нетлѣннымъ вѣнчанъ деснїцею хрїтоѹвою: за єгоже блѣженне себѣ ѡгнѹ предѧлъ єси великомѣниче геѡргїе, молїсѧ ѡ насъ ко гдѹ. **ѿ нынѣ, вѣгороднченъ, глѧсъ тоѹже:**

Вѧкѡ не днѣмѧ бгѡмѹжномѹ ржѣтѹ твоємѹ, прѣчїтнѧа; ѿскѹшенїа бо мѹжескагѡ не прїемши, всенепорѡчнаѧ, родилѧ єси безъ ѡцѧ сїа плѡтїю, прѣжде вѣкѡ ѡ ѡцѧ рождѣннаго безъ мѣре, никакоже претепѣвшаго ѿзмѣненїа, ѿ смѣшенїа, ѿ раздѣленїа, но ѡбою сѹществѹ сѡбѡство цѣло сохрѧншаго. тѣмже, мѣти, дѣво влѣще, того молї спїстїсѧ дѹшѧмъ, правослѧвнѡ вѣрѹ ѿповѣдающихъ тѧ.

Входъ, прокїменъ днѣ: ѿ чтѣнїа три.

На лїтїи стїхїры, глѧсъ ѿ. Самоглѧсны:

Свѣтлыи храборникъ геѡргїи, въ слѧвнѣмъ страданїи своѣмъ, гѡрнїа сїлы веселїтъ, ѿ съ нїми радѹетсѧ: ѿ намъ на землїи веселїе нынѣ воздѡвїже, нѡвъ прѧздникъ торжествѡвѧти, слѧвнагѡ єгѡ прѣстѧвленїа, прослѧвляюще того подвїги ѿ терпѣнїа, єже претерпѣ хрїтѧ ради блѣженный: ѿже ѿ молїтсѧ ѡ насъ ко гдѹ, ѧкѡ да оѹлѹчимъ рѧйское селенїе, ѿ вѣлїю млѣтъ. **[Глѧсъ ѿ:]*6**

*5 наша измена, а у изворнику: тѧ.

*6 додато према служби у руским „Зеленим минејима“.

Доблественными страданіи твоими, оудивилъ єси аггльскаа вѣи́нства, зра́ще тѣ вѣнне ѠгненнагѠ пла́мене не оужася́юща: и ѿнѠ тѣ іѡщѠ на Ѡгнь дерзajúща, и тѣщаща посредѣ пла́мене ковреци́са хрѣ́та ради, ꙗкоже и́ногдѣ пріеѠ отроцы: из нѣмиже ны́нѣ водворѣшиса, моли ѡ насъ геѠргіе, и́же тебѣ вѣ́рнѠ почита́ющихъ, и поклоня́ющихса ра́ще моце́й твои́хъ. [Глѣсѣ ѡ:]*⁷

Веселиса ѡ гдѣ, граде софіе, со Ѡкрѣстными странами. радѡи́теса и кликѡи́те, и́же вѣ́рою свѣ́тлою ѡдѣ́авши́са, и дерзновѣ́нїе вѣліе пріе́мше: геѠргіа нѠвагѠ храбѠрника, вѣ сѣѠ послѣднѣи́х дни подви́завша́са, и ра́внѠ терпѣ́нїе показáвша, и Ѡгнѣмъ скончáвша́са, ꙗкоже и́ногдѣ сла́внагѠ апла́ и євѣ́листа матѣ́а, и по нѣмъ бывши́хъ великомѣ́нникѡвъ, любѠвїю кохвáлимъ: и прослáвимъ и́же тѣ́хъ прослáвльшаго хрѣ́та, и побѣ́дѠ тѣ́мъ на сопрѣтивобѠрца даровáвшаго, и на землѣ́ повсѣ́дѠ пáмать и́хъ возвели́чившаго, и сегѡ ѿношѠ тѣ́мъ показáвшаго, и Ѡ вели́кагѠ пла́мене зна́менїе нáмъ ѡста́вльшаго, и вѣннѣ́ блѡгѡхвáнныа костѣ́мъ єгѡ даровáвшаго: и нáмъ тогѡ́ ради пода́ющаго вѣлію́ мѣ́ть.

Слáва, глѣсѣ ѡ.

[ПѠ: Вострѣ́вимъ трѣ́бою:]*⁸

Стецѣ́мса вѣ́рою и любѠвїю, хрѣ́томеннѣ́и лю́дїе: и возопї́имъ прáзднствѣ́ннаа, и восплѣ́чимъ рѣ́кѣми всѣ́и, вѣ настоáщее торжѣ́ствѡ, сла́внагѠ геѠргіа мѣ́ника, вѣи́нства невѣ́ннаа да веселáтса, и Ѡблацы́ веселѣ́а слáдость да кропáтъ, ꙗкоже и вѣ дѣнь чѣ́тнагѠ єгѡ прѣ́ствлѣ́нїа: росá во тогдѣ́ надъ іскрáдою⁹ єгѡ и́злі́са свы́ше, оудивлáющи невѣ́рныхъ мнѡжѣ́ства, да чѡднѣ́са землѣ́ и мѠре, свѣ́тлагѠ ѿношы *преслáвнымъ велѣ́нїамъ:¹⁰ сокрѡшáйте вѣ́ньми тѣ́ло моѣ́, и жжї́те плѡ́ть мою́, хрѣ́та моего́ не Ѡвѣ́ргѡса во вѣ́ки: желáю, и слáдце́ пріе́млю ны́нѣшнѣ́и мѡкн, є́же ѡ́ще нанесѣ́те мнѣ́, пáче вáшнѣ́хъ блáгъ, и́же

⁷* додато према служби у руским „Зеленим минејима“. Другу и трећу стихиру би требало заменити, да би се певале уобичајено по растућем гласу.

⁸* подобен додат према сличним местима у савременим руским издањима.

⁹* іскрáда (грч. κάμινον) – пећ, ломача.

¹⁰* или, једнина: преслáвнымъ велѣ́нїамъ ?

мѣ ѡбѣщаваете, ктò не оудивитца; ѡ ктò не прославитца; ѡ хваленыя пѣсни не воспоеутца, преславноу ѣгò подвигу, ѡ чюдеса бгòдуханїю, ѡже ѡ мощей ѣгò; тѣмъ молатца ѣмѣ, еце рцѣмъ: всесѣ георгїе, молица ѡ насъ ко гдѣ, ѡже твоѣ дѣнь почитающихъ, ѡ раце мощей твоихъ поклоняющихся, ѡзбавитца ѡ всакаго прилога противнаго, ѡ спсїтїа душамъ нашимъ.

И нынѣ, бгòродиченъ, гласъ тойже:

Рострѣбимъ трѣбою пѣсней, преклонивша бо свѣше всецрїца мѣи дѣа, бгòвѣньми вѣнчаваетца воспѣвающихъ ю. црїе ѡ кнзи да стезѣтца, ѡ црїце да восплещѣтца въ пѣсняхъ, црїа рòждшей, смертїю ѡдержимыя первѣе, разрѣшити члѣволюбену бгòволюбшаго. пастырїе ѡ оучителїе, добраго пастыра пречтѣю мѣрь, сошедшае воспѣлимъ: свѣцникъ златозарный, свѣтоносный ѡблакъ, нѣсѣ пространнѣйшю, ѡдѣшевленный кївотъ, огнезрачный влченъ прѣтолъ, маннопрїемнѣю златѣю стамнѣ, заключеннѣю слова двѣрь, всѣхъ хрїтіанъ пренебѣжице, пѣсньми бгòглаголюмыи похвалаяще, еце рцѣмъ: палатò слова, сподоби насъ смиренныхъ нѣнаго црїтѣа: ничтòже бо невозможно ходатайствѣ твоемѣ.

На стїхóвнѣ стїхїры, гласъ 5.

Пò: Всѣ ѡложше:

Ресь ѡ юности возложьса влѣце, сегò вожделѣз ѣсї: ѡчїньса же ѡ всакїа страсти, ѡ сквернословїа: велерѣчїа же, ѡ глѣмлѣнїа, ѡ неприличнаго хождѣнїа: ѡ мчникъ бѣлз ѣсї всензрѣдне прилòги мчѣнїа непреклоненъ пребывъ, силою пожершаго на крѣтѣ: ѣгòже прилѣжнѣ молї ѡ душамъ нашихъ.

Стїхъ: Прѣвникъ, ѣакѣ фїнізъ, процвѣтетца, * ѣакѣ кѣдръ, ѡже въ лїванѣ, оумножитца.*¹¹

Гвоздьми ѡковавше тѣло твоє терпѣливое, страдальче бгòженне георгїе: душѣ непреложнѣ, ѡ оумъ некрадомъ, собоюз ѣсї: ѡ въ темницѣ затворѣемъ: въ нѣйже ѡ подчѣемъ, терпѣти мѣкѣ всакѣ видѣ наносимый тѣбѣ: мчннче стрѣтотѣрпче бгòженне: георгїю великомѣ

^{11*} Пс. 91,13.

ЄДИНОМЕНИ́ТЫЙ ѿ ѢЩИ́ННЦЕ. СЪ НИ́МЖЕ ХРІ́СТА БѢ́А МОЛІ́И НЕПРЕСТА́ННѠ Ѡ
ВСТѢ́ХЪ НА́СЪ.

СѢ́ТІХЪ: Наса́ждєни въ до́мѸ гѢ́ни, * во двѡ́рѣхъ БѢ́А НА́ШЕГѠ
ПРОЦВѢ́ТѸТЪ.*¹²

РАДОСТЬ ПРЕСВѢ́ТЛЮ ѿ ПРЕЧІ́ТНЮ, СТРАДА́НІА ТВОЕГѠ РА́ДИ НАСЛѢ́ДОВАЛЪ
Є́СИ, БЛГОУ́ВѢ́ТЛИКЕ МѢ́ННЦЕ, ЧІ́ТНЫЙ ВО́ННЕ НЕПОВѢ́ДИМЕ: ѿже
ВѢ́НСТВА ѿ ѠПОЛЧѢ́НІА БѢ́СѠВСКА[А], ОУ́ЗАМИ ТВОИ́МИ Ѣ́ВѢ ПОСРАМИ́ЛЪ Є́СИ.
СЪ НИ́МЖЕ ѿ НЕЧЕСТІ́ВЫХЪ СО́ННИЦЕ ОУ́ДИВИ́ЛЪ Є́СИ, БЛГОУ́ЧИ́ВЫХЪ ЖЕ ЛІ́КНИ
ВОЗВЕСЕЛИ́ЛЪ Є́СИ, ѿ ДЕРЗНОВѢ́НІЕ ВЕ́ЛІЕ ТѢ́МЪ ПОДА́ЛЪ Є́СИ МОЛІ́СА Ѡ НА́СЪ
СТРАДА́ЛЬЧЕ БЛЖѢ́ННЕ.

СЛА́ВА, ГЛА́СЪ 5:

СТРАДА́ЛЬЧЕСКИМЪ МУ́ЖЕСТВОМЪ ВО́ННЕ, БЛГОУ́ЧИ́НѠ ВОСОУ́ДЖЬСА СО́ВѢСТІЮ:
ХРІ́ТѠВА ПОВЕЛѢ́НІА Ѣ́СНѠ ПРОПОВѢ́ДАЛЪ Є́СИ, Ѣ́ВСТВЕННѠ ОУ́КРЕ́ПЛА́ЕМЪ
СИ́ЛОЮ Є́ГѠ: МУ́ЧИТЕЛЬСКОЕ ПРЕЦѢ́НІЕ НЕМО́ЩНО ПОКАЗА́ЛЪ Є́СИ, НЕ РА́ДА Ѡ
О́ГНИ ГОРА́ЩЕМЪ ВРЕ́МЕННѢ[МЪ]: НИЖЕ Ѡ СЛА́ВѢ ЗЕМНѢ́Й НИКОУ́ТО́ЖЕ СЪЩЕ́Й:
НО ВЪ БЖІ́ТВЕННЫХЪ ДА́РОВА́НІИХЪ, ОУ́ПОВА́НІЕ ПОЛОЖІ́ВЪ: ѿ НЕ ПОГРЕ́ШИ́ЛЪ Є́СИ
БЛЖѢ́ННЫХЪ ЖИ́ЛИЦЪ СОВОДВОРЕ́НІА: ѿДѢ́ЖЕ ны́нѢ ПРЕДСТО́ИШИ СО ВСѢ́МИ
СѢ́ЫМИ: МОЛІ́СА ВСѢ́ХЪ ВЛЦѢ́, ѿЗБА́ВИТИСА НА́МЪ Ѡ́ ВСА́КАГѠ НАВѢ́ТА
ПРОТІ́ВНАГѠ, ѿ ВЪДЪЩЕ́Й ЖІ́ЗНИ ДЕСНА́ГѠ ѿ БЛЖѢ́ННАГѠ СТО́АНІА,
СПОДО́БИТИСА ПРІ́АЧТИ.

ѿ ны́нѢ, БГО́РОДНЦЕНЪ, [ГЛА́СЪ ТѢ́ЙЖЕ]:

ТВОРЕ́ЦЪ ѿ ѿЗБА́ВИТЕЛЬ МО́Й, ПРЕЧІ́ТАА, ХРІ́ТОСЪ ГДѢ́ ѿЗЪ ТВОИ́ХЪ
ЛОЖЕ́СНЪ ПРОШЕ́ДЪ, ВЪ МА́ ѠБОЛКІ́ЙСА, ПѢ́РВЫА КЛА́ТВЫ А́ДАМА
СВОБОДИ́. ТѢ́МЖЕ ТИ, ВСЕЧІ́ТАА, Ѣ́КѠ ВЖІ́И МѢ́РИ ЖЕ ѿ ДѢ́ВѢ, ВОИ́СТИННѸ
ВОПІ́ЕМЪ НЕМО́ЛЧНѠ: РА́ДЫ́СА А́ГГЛЫ́СКИ, РА́ДЫ́СА ВЛЦЕ́, ПРЕДСТА́ТЕЛЬСТВО ѿ
ПОКРО́ВЕ, ѿ СПІ́СѢ́НІЕ ДЪШЪ НА́ШНХЪ.

По трисѢ́томъ: тропа́рь сѢ́АГѠ, ГЛА́СЪ 6:

ВЪ ТЕРПѢ́НІИ МНОГОИСКУ́СНЫХЪ ПУ́ДВИГЪ ТВОИ́ХЪ: ДВА́ЖДЫ.

ѿ БѢ́ЦЕ ДѢ́О: Є́ДИНОЖДЫ.

^{12*} Пс. 91,14.

НА УТРЕНИ.

На Бѣз гдѣ: тропарь стѣомъ, [гласъ д̄:
 Въ терпѣнїи многоискусныхъ подвиговъ твоихъ:] двѣжды.

Слава и нынѣ, вѣтородиченъ, [гласъ тѣойже]:
 Ѣже ѿ вѣка оутраенное:

[Писаны ѡвои, на малѣи вечерни: ищѣи листъ г-й.]

По ѿ-й стѣхологїи сѣдаленъ, гласъ ѿ.

Пѣ: Кáмени запечатанъ:

Блженство еже на земли возненавидѣвъ мѣниче, иже на небѣхъ
 блженство возлюбилъ еси: сего ради [с]вѣдѣнїа терпѣлъ еси, и
 нѣж[д]нѣю смѣрть. тѣмже днѣсь всесѣлю твою пáмать празнуемъ, и
 любовїю взыкаемъ: слава давшемъ тебѣ крѣпость, слава вѣнчавшемъ
 тѣ, слава даровавшемъ мощемъ твоимъ благоуханїе, и вѣмъ
 ищѣлѣнїа. [Двѣжды.] Слава и нынѣ, вѣтородиченъ, [гласъ тѣойже]:

Руце твои бжтвенни, имиже зиждителю носила еси, дѣо пречтла,
 коплоченнаго блгостїю, простѣрши [оу]молїи сго: извакити насъ ѿ
 напáстей, стpáстей и бѣдъ, восхваляющихъ тѣ: слава всельшемъ въ тѣ,
 слава прошедшемъ изъ тебе, слава свободившемъ насъ ржтвомъ твоимъ.

По в-мъ стѣхологїи сѣдаленъ, гласъ д̄.

Пѣ: Оудивїса іѡанфъ:

Оудивїшася аггли твоемъ мужествомъ георгїе, зрѣще твоѣ
 сопротивленїе оужасное, еже къ соборницѣ агаранскомѣ ѿвѣщаваше:
 ничтѣже мѣ разлучитъ ѿ любвѣ хрїта моего. вѣсове же оустрашїшася,
 вѣнценосца тѣ видѣще, ѿ юноше! сгоже во мнѣхъ страданїи
 низложити, сїмъ погрáмльшеся падѣша: иже сего тогда оукрѣпївый
 свѣтлымъ подвигомъ, просвѣтити дѣшы наша. [Двѣжды.]

Слава и нынѣ, вѣтородиченъ, [гласъ тѣойже]:

Оу́днѣ́са іѡ́сифъ, ѣ́же па́че ѣ́стество̀ зрѣ́, ѣ́ внима́ше мѣ́слію, ѣ́же на рѣ́нѡ до́ждь, въ безсѣ́менномъ зача́тїи твоѣ́мъ, вѣ́: кѡ́пинѸ ѡ́гнемъ неупа́лимѸ, же́злъ а́рѡновъ проза́бшїѣ, ѣ́ свидѣ́тельство̀ ѡ́бръѣ́ченикъ твоѣ́ѣ ѣ́ храни́тель, сѣ́енникѡмъ възва́ше: дѣ́а ражда́етъ, ѣ́ по рѣ́твѣ́ па́ки дѣ́ою пребыва́етъ.

По полѹ́елѣн сѣ́даленъ, гла́съ ѣ́:

По̀: Пре́мрости сло́ва:

Бл҃гоу́чївѣхъ роди́телей сы́ѣѣ Ѧ́трасль, проза́блъ ѣ́сїѣ ѡ́ корене сѣ́рвскагѡ: ѣ́ а́хомъ сѣ́ымъ водї́мъ, ѡ́ста́вляхъ ѣ́сїѣ ѡ́чество ѣ́ сродники ѣ́же въ кра́товѣ́, пришѣ́лъ ѣ́сїѣ ко гра́дѸ сарді́кїекомѸ, бл҃гоу́чїемъ ѣ́ пра́дою себѣ́ оу́краша́а. за́вїдѣ́нъ же бы́въ ѡ́ безбо́жныхъ а́гараникѣхъ нача́льникъ, тѣ́хъ посра́мївъ безбо́жное ша́танїе словесы́ твої́ми: сегѡ́ ра́ди ѡ́гнемъ сконча́лъ ѣ́сїѣ течѣ́нїе, геѡ́ргїе до́блїѣ́ мѣ́ниче. моли́ хрї́та бѣ́а, грѣ́хѡвъ ѡ́ста́вленїе дарова́ти, чтѣ́щымъ съ въ́рою всеу́чїно́е твоѣ́ сконча́нїе. [Два́жды.] **Гла́ва ѣ́ ны́нѣ́, бѣ́городиченъ, [гла́съ то́ѣже]:**

Нбѣ́нѸ двѣ́рь ѣ́ кї́кѡтъ, пресѣ́нѸ го́рѸ, свѣ́тлыѣ́ Ѧ́блакъ воспо́имъ, неупа́лимѸ кѡ́пинѸ, словесны́ рай, ѣ́вы воззѣ́анїе, вселѣ́нныа все́а вели́кое сокрови́ще, ѣ́акѡ сѣ́енїе въ не́ѣ содѣ́лае́а мї́рѸ, ѣ́ ѡ́ста́вленїе дрѣ́внїхъ согрѣ́шенїѣ́. сегѡ́ ра́ди вопї́емъ ѣ́ѣ: моли́са сї́Ѹ твоѣ́мѸ, прегрѣ́шенїѣ́ ѡ́ста́вленїе дарова́ти, бл҃гоу́чїиѡ́ покланя́ющымся всеу́чїо́мѸ рѣ́твѣ́ твоѣ́мѸ.

Степѣ́нна, а́-ѣ́ а́нтіфѡ́нъ а́-гѡ гла́са.

Прокї́менъ, гла́съ а́:

Прѣ́вникъ, ѣ́акѡ фї́нїѣ́хъ, процѣ́тѣ́тъ, * ѣ́акѡ ке́дръ, ѣ́же въ лї́ванѣ́, оу́мно́житса.*¹³

Сѣ́чїхъ: во́ззѣ́аша прѣ́внїи, * ѣ́ гдѣ́ оу́слы́ша ѣ́хъ.*¹⁴

^{13*} Пс. 91,13.

^{14*} Пс. 33,18а.

Ѳѵліе ѿ матѳеѳа, зачало ѿс.*¹⁵

Рече гдѣ своиѣмъ оученикомъ: [i,5i] Се азъ посылаю васъ ѿкъ овцы
 посредѣ волковъ: бдите оубо мдрн ѿкъ смѣд, и цѣли ѿкъ
 голубѣе. [3i] Внемлите же ѿ члвѣкъ: предадѣтъ бо вы на соѣнмы, и на
 соборицахъ ихъ бѣютъ васъ. [iii] И предъ владыки же и царн ведѣни бдетѣ
 менѣ ради, во свидѣтельство имъ и гзыкомъ. [i,5i] Егда же предаютъ вы,
 не пециѣтеѣ, какъ или что возглаголетѣ: дасть бо еѣ вамъ въ той часъ
 что возглаголетѣ. [k] Не вы бо бдетѣ глголющн, но дхъ оца вашегѣ
 глголющ въ васъ. [ka] Предаетъ же братъ брата на смѣрть, и отецъ чадо: и
 востанѣтъ чада на родитѣли, и оубѣютъ ихъ. [kb] И бдетѣ ненавидими
 всѣми, имене моего ради: претерпѣвый же до конца, той спсѣнъ бдетъ.

По н-мъ псалмѣ: стѣхѣра, гласъ 5.

Прѣидите, православныхъ собори: старцы и юношы, кзпѣ и дѣвы:
 иже во градѣ премрости тезонменитѣмъ живѣщн, со окрѣстными
 еси: поревндимъ по силѣ добродѣтели мѣника и главѣ мдрѣ соблюдающе,
 яще и всѣ тѣло содробленно бдетъ: и мамы заатела и звѣстна, пакн тоѣ
 свѣтлѣйше составити. да не звѣние пограмимъ, еже хртѣвы именѣемѣ:
 не сѣщи бо водѣ, всѣ источникѣ имѣ. имѣнн и чадъ лишнѣмѣ,
 подражанимъ и цѣлостн голубѣ, и своего гда не ѿстѣпимъ, ѿкоже
 видѣхомъ и нынѣ сегѣ конна: не сдхомъ, но дѣлы хртѣвѣ заповѣдѣ
 совершивша, да кзпитъ многоцѣннагѣ бисера хртѣ, егѣже и полвнн.
 тѣмже и мы достѣннѣмъ поживѣмъ, и ѿкъ на воцѣ, на своихъ срѣцахъ,
 тогѣ мдрѣство и зѣобразимъ: и оуклонимѣ заѣ ѿ пѣти прострѣннагѣ,
 да не вождѣемъ тамъ перста ѣмѣченна, и оубѣшимъ: воспрѣлѣ еси
 блгѣа въ животѣ твоѣмъ. но да согрѣетъ насъ, и со дерзновѣнѣмъ
 хртѣвн возопимъ: гдн, млтвами твоѣмъ страдальца геѣргїа, нѣныхъ
 блгѣ сподѣбн насъ, ѿкъ члвѣколюбецѣ.

Тѣже млтва: Спсѣи бже людн твоѣ: и прѣчаѣ.

^{15*} Мт. 10,16-22 (зач. 36).

Ѡ ле страшныхъ слышанныхъ, пречѣтаа! ѿкъ создавѣи рѣкою адамѣ,
и ѿ ребра егѡ еси, слово нѣхъ тебе воплотѣа, и на крѣтѣ
пригвоздиа, и въ рѣбра проведѣа, и неправнѣи рѣверенное
поползновѣнїе. **Катака́сїа: по оустѣвѣ.**

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Дѣа сокровѣннѣа сильныхъ, держакою твоєю, хрѣтѣ, и сілоу
немоцетвѣдующїи преподѣашаа.

Иже време не превѣшшии всѣакагѡ, ѿкъ временѣмъ творѣцѣ, нѣхъ тебе,
дѣо, волю млѣнецѣа создаа.

Чреко пространнѣишее нѣсѣа воспоимъ, иже адамъ на нѣсѣхъ радѣаа
живѣтѣ.

Изм. Ірмосъ:

Ѡдне вѣдѣи [члѣвѣческагѡ существа немоцѣ, и млѣтвѣннѡ въ не
воображаа, преподѣши ма сѣа высотѣи сілоу, еже вопіти тебе, стѣи:
ѡдѣшевлѣнный храмѣ, незрѣченнаа слава твоеѣа, члѣвѣколюбѣе.]

Православіѣа оутвержденїе, и степѣнь бл҃гочѣтїа, и чѣтотѣ снабдѣнїе, и
вѣрнымъ людемъ новое веселїе, былѣа еси геѡргїе: сегѡ ради стѣ,
пѣснми тѣа кохваляемъ.

Ѡце во юности сыи славне, старческїи рѣзѣмъ стажаа еси: вѣхъ бо
свѣстникѣа своихъ безслобїемъ и смирѣнемъ превозшѣа еси, и
сегѡ ради ѿ вѣхъ вѣрныхъ оублѣжаешнѣа.

Икоже велїе сокровище, и црѣквѣамъ бл҃гочѣпїе, стажаа тебе средческїи
градъ: но и вселѣннаа всѣа ѿкрестѣа, слышавши твоѣа борѣнїа
веселѣтѣа, и твоемѣа подвигѣа днѣитѣа, и прославляетѣа оукрѣпльшаго тѣа
гдѣа, и тебе бл҃жатѣа, бл҃женне. **Бѣорѣдиченъ:**

Вселѣа въ тѣа, чѣтаа, ѿчѣе ѡзарѣнїе: и неведѣственными зарѣами
своегѡ вѣтѣа, тѣмѣа разгнаа многобѣжїа, и мїръ просвѣтїи.

СѢ́ДАЛЕНЪ, ГЛА́СЪ Г̃.

ПѠ: Красотѣ́ дѣ́ства:

Красна́ тѧ творѣцѧ, ѿ юности твоеѧ, показѧ лицѣмъ: дѡше́внѡю же добро́тѡю внѣ́трѣ тѣ́ла затворѣ́ннѡу назнѧменоваше: ненави́стницы же добро́тѡю сѡухо́пѡще оу́красѣти, и́ елѣ́стїю вре́менною снѣ́дѡ себѣ́ содѣ́лати: и́ содѣ́тель же бл҃гїи, невидимѡ тѧ оу́крѣ́пїи: сло́бнагѡ же лестца́ погра́мївѧ и́ елѡ́жѡщыѧ ѣ́мѡ, творцѡ́ же всѣ́хъ елѡ́жѧ елѡ́внѡ ликѡеши, назнѣ́раѧ тогѡ́ *красотѣ́ неизрече́нныѧ:*¹⁶ и́дѣ́же ликѡ́ютъ ли́цы мѣ́нничестїи, и́ прѣ́внѡхъ собо́ры водворѡ́ютсѧ. сѧ нї́ми же сѣ́е моли́сѧ ко гд̃у: причѣ́стникѡмъ бы́ти ва́шеѡ радостѣ́, и́же зде́ прославлѡ́щихъ ва́ша по́двиги. [Два́жды.] **Гла́ва и́ ны́нѣ́, бѣ́орѡ́диченъ, [гла́сѡ то́йже]:**

Недомы́сленно и́ непосѣ́жїмо ѣ́сть, влѣ́ще бѣ́орѡ́дованнаѧ, содѣ́анное ѣ́же ѡ́ тебе́ стра́шное бж҃їе чѡ́инство: и́бо неубѣ́мѣ́ннагѡ заче́нши роднѡ́ ѣ́сї, плѡ́тїю ѡ́бложѣ́ннагѡ ѿ́ прѣ́чтѡхъ кро́вїи твоѡ́хъ: ѣ́гоже всегдѧ́, чѣ́таѧ, сѧ мѡ́ченики моли́, сї́стїсѧ дѡ́шѧмъ на́шымъ.

Пѣ́снь ѧ́. І́рмо́сѡ:

Оу́сла́бїшахъ, гд̃и, елѡ́вное твое́ смотре́нїе: и́ проела́внѡхъ, члѣ́вѡколѡ́бече, непосѣ́жїмѡю твою́ сї́лѡ.

Се́ превознесе́сѧ бж҃твеннаѧ гора́ до́мѡ гд̃на, превы́шше сї́лѡ, бѣ́омѣ́рѣ ѣ́вственнѣ́йше.

Зако́нѡвѡхъ ѣ́стѣ́ственнѡхъ кро́мѣ́, ѣ́дїна дѣ́во ро́ждши влѣ́стѡвѡ́щагѡ тѡ́варїю, сподо́блѧсѧ ѣ́сї бж҃твеннагѡ звѡ́нїѧ.

І́нѧ. І́рмо́сѡ:

Го́рѡ тѧ́, бл҃гѣ́стїю бж҃їею [прївосѣ́неннѡю, прозорлї́кыма ѡ́блѡкѡмъ оу́смо́тревѡхъ ѡ́чїма, и́зъ тебе́ и́збы́ти и́нле́вѡ провозглаша́ше сѣ́ѡмѡ, во сї́сѣ́нїе на́ше и́ ѡ́бновле́нїе.]

Ничтѡ́же тѧ́ ѿ́ лю́бѡе хрї́тѡвы ѿ́лѡ́чї, ни темнї́чнаѧ затворѣ́нїѧ, ни се́дїнна́ преце́нїѧ, ни ра́мнагѡ ѡ́гна́ разгорѣ́нїе, ни́же тѧ́бнныѧ елѡ́вы па́ки ѡ́бѣ́щѡнїе: взнѣ́ралъ ѣ́сї мало́вре́меннѡю.

^{16*} или, множина: красѡтѣ́ неизрече́нныѧ.

Бжѣтвенныа любвѣ исполнь, доблественно мѣки претерпѣлъ єси, мѣнниче славне хрѣтовъ георгіе: бгѣ во ѿ ѿносчи себѣ возложилъ єси, послѣшаа тогѡ повелѣніа, и стопамъ єгѡ послѣдѣа, блженне, и оумрѣти за него не ѡвѣргла єси.

Гродства зѣмлю ѡставивъ, и къ средческомѣ градѣ пришѣлъ єси: своа же добродѣтели съ собою ведѣи, своиственнѣишихъ сѣхъ, паче ѡнѣхъ себѣ сотворилъ єси: вѣсть бо добродѣтель прославлѣти стажаѡвшихъ ю.

Бѣгородиченъ:

Бгѣ вѣхъ прамѣре, твоимъ ржѣтвомъ, клѣтвѣ дѣо оупразднѣла єси, мироки блженіе возсіавши хрѣта. тѣмже радѡущеса, азѣкомъ и срдцемъ, бѣѣ воистиннѣ исповѣдающе тѣ, величѣемъ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Оугль исѣи провлѣнса, слнце, и зъ дѣственныа оутрѡбы возсіа, во тѣмѣ заблѣдшымъ, бѣораздміа просвѣщеніе дарѣа.

Облацы весѣліа сладость кропите сѣшымъ на землі: ѣкѡ ѡтрѡча дадѣса, иже сѣи прѣжде вѣкѣ, ѿ дѣы воплѡщса бѣз насъ.

Житію и плѡти моѣй свѣтъ возсіа, и дрѣхлостъ грѣхѣ разрѣши: напослѣдокъ ѿ дѣы безъ сѣмене воплѡщса вѣшній.

Инъ. Ірмосъ:

Бѣз сѣи [мира, ѡцѣ щедрѡтъ, великагѡ совѣта твоегѡ аггѣла, миръ подаѡуща, послѣлъ єси намъ: тѣмъ, бѣораздміа къ свѣтѣ настѣавльшеса, ѿ нѡци оутреннююще, славослѡбнамъ тѣ, члѣвѣколюбче.]

Иже дрѣвле хвалѣнса безъ мѣры, зѣмлю погубити и море: твоими доблестьми мѣнниче попираетса, и посрамлѣетса вѣій сопротивникъ.

Поучаютьса сдѣжнѣтеліе гордаго, лѣстнымъ словесѣи, оуловити дѡблагѡ: и къ своѣй сдѣжѣ оудѡбѣ тогѡ привлѣци. но посрамлѣются ѡкажнѣи, и съ послѣвшимъ ихъ къ немѣ.

Не терпѣ оу̀корѣнѣнъ своѣмъ величавый: но понужда́етъ слѣгѣи своѣмъ прѣити къ сѣдѣи, надѣвѣа стѣрахома того́ къ себѣ прѣвестѣи: оустраша́ютца пренеподни́и, зра́ще того́, вѣдима ѣгѡ́ слѣгѣи погра́мляша. **Бѣ́гѡрѡдиченъ:**

Рѣрныхъ предста́тельницѣ, стѣнѣ невоборѣмѣю, вохва́лаемъ тѣ: ѣже **В**семѣ́ рѡдѣ члѣвѣческомѣ ѣвльшин(ца) спсѣніе, ѣкѡ бѣа рѡждши плѡтїю ѣвльшагоца, дѣшѣ моѡ спсѣи, прѣчѣтаа.

Пѣснь ѿ. Ірмѡсѣ:

Гласъ гл҃гѡлъ молѣбныхъ, ѿ болѣзненныхъ, влѣко, дѣши оу̀слѣшавъ, ѿ лю́тыхъ мѣ и́збави: ѣдинъ бо ѣси́ нашегѡ спсѣніа вѣнѡвѣнъ.

Ѣстество́ члѣвѣческо́е рабѡтающе́е грѣхѣ, влѣще чѣтаа, тобою́ свѡбѡдѣ оу̀лѣчи: твоѡ бо си́хъ, ѣкѡ ѣгнецъ, за вѣхъ закала́етца.

Вопіемъ ти́ вѣи ѣстиннѣи бѣгомѣри, прогнѣвавшихъ рабы́ и́збави: ѣдина бо дерзнове́нїе къ си́хъ ѣмаши.

Інѣ. Ірмѡсѣ:

Ізъ оу̀тробы [іѡнѣ млнца и́збавѣа морекїи свѣрь, ѣковѣа прѣитъ: въ дѣѣ же вѣельшееса́ сло́во, и́ плѡть прѣемшеа, прѡйде сохрани́шее нечлѣннѣ. ѣгѡ́же бо не пострада́а и́стлѣнїа, рѡждшѣю сохрани́ неврежденнѣ.]

Гтѡлъ ѣси́ мѣниче на сѣдѣи мѣчїтельстѣмъ,^{*17} ѣкѡ ѣгна неслѡбенво, посредѣ волкѡвъ: не оу̀жасѣа ни трепѣца тѣхъ зѣбнагѡ на тѣа скрежетѣнїа: сегѡ́ ра́ди тѣа проглава́емъ, помни́юще твоѡ хра́брство.

Зра́ще тебѣ мѣчїтель непрекло́нна стоѡца, геѡргїе, и́ велѣнїа ѣгѡ́ нѣвочтѡже вѣнѣнѡца, разгара́шеа ѣрогтїю на тѣа, влѣженне: желѣзы тѣа ѡкнѣѣетъ, и́ въ темнїцѣ затворѣетъ, хотѣа оустраши́ти тѣа, ѣкѡ неумѣдренна: но ѣвнѣа погра́мленъ го́рдыи.

Ръ темнїцѣ вѣрженнѣ ти́, влѣженне, бо́льшими надеждами къ бѣѣ **В**вѣрѣшнѣа, и́ оублѣжа́еши ѣже тѣа къ мѣчїнїю пощра́етъ, и́ словесѣи мѣдрими, незатыка́ема[а] го́рдыхъ оустѣа загражда́еши: сегѡ́ ра́ди оублѣжа́ешиа ѿ вѣхъ члѣвѣкъ вѣгда́. **Бѣ́гѡрѡдиченъ:**

^{17*} у изворнику: мѣчїтельско́мъ.

Радость тебе ѿвѣ съ нѣсѣ, пришедъ архїстратїгъ, ѿтаа, благовѣстїи, рѣкъ: ѿзъ тебе ѿзѣдетъ бѣ съ плѣтїю, дѣо прѣѿтаа: во спїсѣнїе вѣрнѣ поющїхъ тѣ.

Кондакъ, гласъ ѿ.

Пѣ: Вѣшнїхъ ѿца:

Вѣшнюю славу желая, преблженне и многострадальне: сегѣ ради перескїа прелесть поствѣкъ сїи вышенїе, и побѣды вѣнѣцъ прїимь, геѡргїе: аггломъ славне свеселїшиа, тезоименїте вѣнне: съ нїмже непрестаннѣ хрїта бѣа молї ѡ вѣхъ насъ. **Ікосъ:**

Слнца множае возеїа молебное твое торжество, геѡргїе: вѣрныа люди просвѣщяа, блженне: и бѣсѡвъ темнозрѣчнѣю сїлѣ ѿгоняа, и прошѣнїа вѣрнѣ прощящїхъ исполняа. тѣмже припадаю, ѿзъ ѡкаанный, и молїа ѿ болѣзненныа душї и сѣца, да прїимѣ сѣже прошѣ, и ѡбращѣ ѿхже трѣбѣю: премѣненїе печалѣмъ, житїю безмѣлїе, согрѣшенїемъ прощѣнїе, и скверномѣ оумѣ моемѣ ѿправленїе: во сѣже по достоанїю всегда пѣти тебе, и вѣрнѣ вопїти: ѿкѣ сїи нынѣ со агглы на нѣсѣхъ, и ѿснѣ съ нїм зрїши хрїта, на прѣтолѣ непрїстѣпнѣмъ, за негоже и кровь свою ѿзлїаа сїи, съ нїм же непрестаннѣ молї сѣго ѡ вѣхъ насъ.

Пѣснь 3. Ірмосъ:

Вѣтїи ѿвнїшася ѿтроцы, любомдрѣйшїи дрѣвле: ѿ бѣопрїятныа бо душї, бѣослѡвѣце оустнѣми, поахѣ: пребжтвенный ѿцѣвъ и нашъ бже, блгвѣнъ сїи.

Зраше въ ноцїи оубѣ ѿакѣвъ, ѿкѣ въ гаданїи бѣа воплощенна: ѿзъ тебе же свѣтлостїю ѿвнїа пощымъ: пребжтвенный ѿцѣвъ бѣъ, и препрославленъ.

Знамѣнїа ѿже въ тебе неизреченнагѣ проявляа снѣтїа, со ѿакѣвомъ боретсѣ: ѿмже вѣлею соединїа члѣкѣкомъ, ѿтаа, пребжтвенный ѿцѣвъ бѣъ, и препрославленъ.

Мѣрзѡкъ, ѣже не проповѣ́детъ тѣ́ дѣѡи сїа, є́динаго ѿ препѣ́тыа тѣ́рцы, несѡмнѣ́нною вѣ́рою,^{*18} ѡ́ ѡ́зыкомъ вопїа: пребѣ́твенный Ѡцѣ́въ бѣ́ъ, ѡ́ препросла́вленъ.

Ѣнз. І́рмосъ:

Отроцы, бл҃гоѡ́чїю [совоспїтани, словесѣ́твагѡ велѣ́нїа небрегше, Ѡгненнагѡ прецѣ́нїа не оубо́ашасѡ, но посреди́ пла́мене стоа́ще, поа́хѡ: Ѡцѣ́въ бѣ́е, бл҃гѣ́нъ є́си.]

Да бѣ́твеннѣ́ишю твою́ бл҃гѣ́тъ, ѡ́збавля́ющю ма́ ѿ вса́кагѡ сопроѣ́тнагѡ нашесѣ́тва лю́тагѡ, богаты́ю пода́и ми, бѣ́твенный мѣ́нче, сїю́ мольбу́ тебѣ́ принесо́хъ, геѡ́ргїе, любѡ́вию.

Пла́менемъ по тѣ́лѡ ѡ́палѡемъ, бл҃женне, оубо́гасѡ є́си пла́мень возвыше́нїа гордыхъ, ѡ́ свѣ́томъ рѡ́дма вѣ́рныхъ просвѣ́тилъ є́си. тѣ́мже веселѡ́шасѡ, вопїемъ: Ѡтѣ́цъ нашнхъ бѣ́е, бл҃гѣ́нъ є́си.

Сѡцагѡ бѣ́а козлюбїа є́си ко́истиннѡ, сѡцїесѣ́ствнна^{*19} плѡ́ти твоеѡ ѡ́вѣ́рглъ є́си, ѡ́ на Ѡгнь мѡ́жеки дерзѡлъ є́си, ѡ́ побѣ́ды вѣ́нецъ прїемъ, поа́ше: бл҃гѣ́нъ є́си, гдї, бѣ́е Ѡтѣ́цъ нашнхъ. **Гѡро́диченъ:**

Горѣ́ дѡше́ ко влѡ́цѣ́ взира́й, сїсѣ́ти могу́щемъ: ѡ́ не къ землї́ нїчѡшн, ѡ́коже безелѡвѣ́снаѡ: но воспра́нї ѿ помрачѣ́нїа, ѡ́ оубнїнїа, ѡ́ возопї: гдї, млѣ́твами чїстѡ рѡ́ждшїа тѣ́, ѡ́ мѡ́ченикѡ твоеѡхъ, сподо́би ма́ во оумилѣ́нїи є́динодѡшнѡ пѣ́ти тебѣ́: препѣ́тый Ѡтѣ́цъ нашнхъ бѣ́е, бл҃гѣ́нъ є́си.

Пѣ́нь ѡ́. І́рмосъ:

О подо́бїи злѡ́тѣ́, небрегше́ требл҃женнїи ѡ́ноши, неизмѣ́нный ѡ́ живы́й бѣ́їи Ѡбразъ вїдѣ́вше, среди́ Ѡгна́ воспѣ́вахѡ: ѡ́сѡщесѣ́ствованнаѡ да поѣ́тъ гдѡ всѡ́ тѡвѡрь, ѡ́ превознѡсїтъ во всѡ́ вѣ́ки.

Вїдѣ́нъ бы́сть на землї́ тобою́, ѡ́ съ члѡвѣ́ки пожнѣ́, ѡ́же бл҃гостїю несравне́нный ѡ́ сїлю. є́мѡже по́щсе, всї вѣ́рнїи зѡвѣ́мъ: ѡ́сѡщесѣ́ствованнаѡ да поѣ́тъ гдѡ всѡ́ тѡвѡрь, ѡ́ превознѡсїтъ во всѡ́ вѣ́ки.

^{18*} на другом мѣстима: мѡ́слїю.

^{19*} у руским „Зеленим минејима“ смисленије: є́сѣ́твенный.

Воистиннѹ тѣ ѿчѣдѹ, проповѣдающе славному бѣѹ: тѣ бо єдинаго родилѣ єсѣ ѿ трѣцы воплощенна. ємѹже со оцѣмъ ѿ дѣхомъ всѣ поемъ: да поетъ гдѣ всѣ тѣвѣрь, ѿ превозноситъ во всѣ вѣки.

Изм. Ирмосъ:

Чѹда преестѣственнаго, [росодательнаа ѿобразѣ пещь образъ: не бо, ѣже прѣйтъ, палитъ ѿныа, ѣкѡ ниже о҃гнь бжѣтѣ дѣы, въ нѹже книде о҃тробѣ. тѣмъ, воспѣвающе воспоемъ: да бл҃гвѣтитъ тѣвѣрь всѣ гдѣ, ѿ превозноситъ во всѣ вѣки.]

Православныхъ о҃тверженіе, бл҃гоѿтѣвѹющихъ честнословіе, цр҃квей ѿщѣнное приношеніе, мѣниковъ ѿ страдальцевъ свѣтлое радваніе, прибѣгающихъ тѣплое застѹпленіе, пребл҃женне геѡргіе, молиса ѿ ѿже вѣрою воспѣвающихъ: да бл҃гвѣтитъ тѣвѣрь всѣ гдѣ, ѿ превозноситъ во всѣ вѣки.

Моленѹ похвалѹ тебе приношѹ, ѿ лютыхъ мѣ избави мѣниче ѿ стрѣпотѣрпче, всѣчтне: ѿ дѣшѹ моѹ просвѣти свѣтомъ бѣгрозмѣмъ: ѿ кѣ бжѣтѣсннмъ стезѣмъ настѣви, ѣкѡ да со дерзновеніемъ копѣю: да бл҃гвѣтитъ гдѣ всѣ тѣвѣрь, ѿ превозноситъ во всѣ вѣки.

Ѣкѡ свѣтъ, ѣкѡ свѣщникъ, приносѣящъ, ѿже въ ноци житѣлѣ ходѣщымъ, ѣвнлеа єсѣ мѣниче воистиннѹ: неразѹмныхъ бо ѿ безбѣжныхъ о҃ми о҃жаснѣа єсѣ копѣти: да бл҃гвѣтитъ гдѣ всѣ тѣвѣрь, ѿ превозноситъ во всѣ вѣки.

Бѣгродиченъ:

Измъ тебе прозвѣе, ѿтаа, цѣтѣ недѣлѣаемый, ѿ ѿбл҃годѣа вѣе чл҃вѣчество, бжѣтѣсннмъ мѣромъ єстествоа своегѡ: ѿже оцѹ собездначальный, изъ тебе бѣвъ подѣ лѣтомъ, дѣо всенепорѣчнаа. тѣмъ кѣ немѹ воспѣвающе, копѣемъ: да бл҃гвѣтитъ гдѣ всѣ тѣвѣрь, ѿ превозноситъ во всѣ вѣки.

Пѣснь д. Ирмосъ:

Вѣсь єсѣ желаніе, вѣсь сладоствѣ, словѣ бжѣѣ, дѣы єнѣ, бжѣ богѡвъ, гдѣ, стѣыхъ прѣстѣѣи: тѣмъ тѣ всѣ єз рѣждшею величѣемъ.

ЖѢ́ЗЛѠ КРѢ́ПОСТИ ДАДЕ́СА Ѣ́СТЕТЕВЪ ПЛѢ́ННОМЪ, СЛѠ́ВО БЖІ́Е ВО ОУ́ПРѠ́БѢ́ ТВОЕ́Й, ЧѢ́ТАА: Ѣ́ СІ́Е ВОСКРѢ́СІ́И, ДО Я́ДА ПОПО́ЛЗШЕЕСА. ТѢ́МЖЕ ТѠ́ ВСЕ́ЧѢ́ТАА, Я́КѠ ВЪ́ЩЕ ВЕЛИЧА́ЕМЪ.

Ю́ЖЕ Ѣ́ЗВО́ЛНАЪ Ѣ́СІ́И ВЛѠ́КО, ПРІ́ИМНІ́ МЛѢ́ТВИВНѠ МЛѢ́ТВЕННИЦЪ, МІ́ТРЬ ТВОЕ́Ю Ѡ́ НА́СЪ, Ѣ́ ТВОЕ́Ю БЛГО́СТИ ВСА́ЧЕСКАА Ѣ́СПѠ́ЛНАТІА: ДА ТѠ́ ВСІ́И, Я́КѠ БЛГО́ДѢ́ТЕЛА ВЕЛИЧА́ЕМЪ.

И́НЪ. І́РМО́СЪ:

ТА́ННСТВО СТРА́ННОЕ [ВІ́ЖЪ Ѣ́ ПРЕСЛА́ВНОЕ: НѢ́О, ВЕРТЕ́ПЪ: ПРѢ́ТОЛЪ ХЕРУ́ВІ́МСКІ́Й, ДѢ́Ъ: Я́СЛИ, ВМѢ́СТІ́АЦЕ, ВЪ́ НІ́ХЖЕ ВОЗЛЕ́ЖЕ НЕВМѢ́СТІ́МЫЙ ХРІ́СТО́СЪ БГЪ: Ѣ́ГО́ЖЕ, ВОСПѢ́ВАЮ́ЩЕ, ВЕЛИЧА́ЕМЪ.]

ПѢ́СЕННЫМИ ГЛѠ́СЫ БЛГО́ЛѢ́ПНОЕ СОБИРА́ЮЩЕ ТОРЖЕСТВѠ́, СЦѢ́ННЮ́ ТВОЕ́Ю ПА́МАТЬ ХВА́ЛЬНѠ ПРОСЛАВЛА́ЕМЪ, БЛЖѢ́ННЕ: Ѣ́ ПРІ́ИМНІ́ СІ́А Я́ЩЕ Ѣ́ НЕ ПО ДОСТО́АНИЮ: Ѣ́МЪЩЕ ВО ТЕБѢ́ ХОДА́ТАА КО СІ́ЕЪ НА́ШЕМЪ ХРІ́ТЪ́, ТОГѠ́ МА́НІЕМЪ ОУ́КРѢ́ПЛА́ЮЩАГО ТѠ́, ПѢ́СНЬ ТЕБѢ́ ПРИНЕСТІ́И ПОТЦА́Х[ОМ]СА.

НА́ПРА́ВИ МѢ́ННЧЕ КЪ́ БГЪ́ МѠ́ЛІ́ТВЫ, Ѣ́ МОЛѢ́НІА НА́ША, Ѣ́ЖЕ Ѡ́ НА́ДШЕ́ВНАГѠ ЖЕЛА́НІА ТЕБѢ́ СІ́А ПРИ́НЕСИХЪ: Ѣ́ ТВОЕ́Ю МОЛѢ́ЕНЮ́ ПА́МАТЬ ПОМИНА́ЮЩИХЪ, Ѣ́ЗБАВЛА́Й Ѡ́ БѢ́ДЪ, Ѣ́ НЕА́ДЪГЪ ГРѢ́ХѠ́ВНЫХЪ, Ѣ́ ВСА́КАГѠ Ѣ́СКЪ́ШЕ́НІА, МЛѢ́ТВАМИ ТВО́ИМИ.

Ѡ́ ЛЮБВІ́ ТВОЕ́Ю Ѣ́ НАДЕ́ЖДЫ, Ѣ́ЖЕ ПО ХРІ́ТѢ́! Ѣ́Ю́ЖЕ ЗАЩИ́ТИ́ВСА ТВѢ́РДѠ, Ѣ́ Ѡ́ГРА[Ж]ДѢ́НІЕ КЪ́ СРѢ́ЦѢ́ СВОЕ́МЪ ПРИ́ЕМЪ, ПРЕТЕ́РПѢ́ЛЪ Ѣ́СІ́И Ѡ́ГНЕННОЕ ГОРѢ́НІЕ БЛГО́ДЪШНѠ Ѣ́ГѠ́ РА́ДИ: ЦРѢ́ТВІ́Е Ѣ́ГѠ́ Ѣ́ СЛА́ВЪ ПОЛУ́ЧИЛЪ Ѣ́СІ́И, Ѣ́ХЖЕ Ѣ́ ЖЕЛА́ШЕ: НЕ ЗАБЫВА́Й НА́СЪ, ТЕБѢ́ ПОМИНА́ЮЩИХЪ ЛЮБѠ́ВІЮ, ВѢ́НЦЕНО́СЧЕ МЪ́ДРЕ ГЕО́РГІ́Е.

БѢ́ГОРО́ДИЧЕНЪ:

Ѣ́ГО́ЖЕ Ѡ́ЦЪ́ РОДІ́ ПРЕ́ЖДЕ ДЕННИ́ЦЫ, ПРИ́СНѠ СЫ́Й Ѣ́ДИНОСЪЩЕНЪ СЕМЪ́, Ѣ́ ДЪ́ХЪ, Ѣ́ РАВНОПРѢ́ТОЛЕНЪ: СЕГО́́ НА РЪ́КЪ́ ПОНЕСЛА́ Ѣ́СІ́И, Я́КѠ МЛѢ́НЦА, ДѢ́О ВЪ́ЩЕ, Ѣ́ЗЪ ТЕБѢ́ НА ПОСЛА́ДОКЪ́ ВОПЛО́ТІ́ВШАСА, НА́СЪ РА́ДИ НЕБЛГО́ДА́РНЫХЪ ПОСТРА́ДА́ВША ПЛО́ТІЮ́, А́ НЕ БЖІ́ТВО́МЪ: ТОГО́́ ВѢ́РДЕМЪ́ БГѠ́ ВЪ́ЩЕ Ѣ́ ЧЛѢ́ВКА, Ѣ́ ТЕБѢ́ ДѢ́Ъ Ѣ́СПОВѢ́ДЕМЪ́ ЧІ́СТЪ́ Ѣ́ ПО РЖІ́ТВѢ́: Ѣ́ГО́ЖЕ МОЛІ́ СО А́ПЛЫ, Ѣ́ СТІ́ИТЕЛИ, Ѣ́ МЪ́ЧЕ́ННИКИ, Ѡ́ Ѣ́ЖЕ ВѢ́РНѠ́ ВОСПѢ́ВАЮ́ЩИХЪ ТѠ́.

Свѣтїленъ.

Пѡ: НѢо свѣзда́ми:

Процвѣтѣ ѣакѡ крїнъ въ породѣхъ, ѿ ѣакѡ древо оубоузїа при
 ѿсходницнхъ вѡдъ, ѿ свѣтлѡ возсїа разными цвѣты добродѣтелей,
 ѿ страда́ньми оукра́шена, геѡргїа мѣнника пѡматъ. чѣмже ѡблѡдѡхавшеса
 дѡша́ми, свѣтлымъ лицѣмъ къ немѡ возопїимъ: радѡїа, ѣакѡ оутвердїлъ єсї
 дре́вннхъ мѡченикѡ торжествѡ, ѿ равенъ вѣне́цъ съ нїми прїлѡлъ єсї, ѡ
 всѣхъ црѡ хрїта бга: єгоже молї ѡ поѡцихъ тѡ. [Дважды.]

Сла́ва ѿ нынѣ, бѡро́диченъ:

Иже твоѡ всенепорѡчнаѡ бѣе ѡбразъ не цѣлѡветъ, во ѡгнь вметѡетса
 ѿ геѡнскїй, ѣакоже безѡмный ѡрїй: мы же прѣчтѡлѡ любѡвїю лобызѡемъ,
 застѡпнице мїра, вѣрою тѡ сла́вѡце.

На хвалїтѣхъ, стїхїры на ѡ, гласъ ѡ:

Пѡ: Званннй свѡше:

Свѡше звѡнъ бѡвѡ, ѡ вѡшнаѡгѡ промысла: єгда тѡ вѡтѡенное
 желѡнїе распалї, тогда всѡ въ жнтїи сѣмъ презрѣлъ єсї: ѿ того
 совершїти повелѣнїе потцѡлса єсї: не оужасѣса преценїѡ мѡчїтелей, ни
 оусладїа сластѡмї маловременнымъ: но желѡлѡ непрехѡдїмымъ
 наслаждѡтисѡ: ѿхже ѿ полѡчїлъ єсї, въ вѣчнѣмъ црѡтвїи, со хрїтомъ
 ликѡвати: єгоже молї спїстї ѿ прокѡтїтїи дѡшы нѡша. [Дважды.]

Свѡше оукраѣплѣнъ бѡблаженне, єгда тѡ беззакѡнїи въ темнїцѣ
 затѡрїша: тогда ѿ вїднмѡ оукраѣплѣемъ бѡмѡдре, претерпѣти
 всѡкъ вїдъ мѡкъ, єгѡ радї: ѿ радѡстїю проповѣдати того, ѣакѡ
 самозвѡнъ ѿ надеждѡ возложїти нѡнъ, ѣакѡ вѣрннй рѡвъ: ѿ сего радї не
 лишїтисѡ того поѡщн, ѿ оукраѣплѣнїѡ, ѿ наслажденїѡ, ѿ єже съ
 мѣническими лїки соводворѣнїѡ: тогда ты вѡнне оусѣрднѡ сїмъ
 послѣдовалъ єсї, ѿ ѣакѡ сокровнїце въ срѡцѣ прїемъ, сїхъ блженне не
 погрѣшїлъ єсї: но воспрїемъ ѡ негѡ вѣне́цъ, знѡ же ѿ пострадалъ єсї,
 єгоже молї спїстї ѿ прокѡтїтїи дѡшы нѡша.

Ры́шнагѡ промы́шеніемъ, къ сѣ́дѣцѣмъ нечес́тѣвѣмъ приводѣ́мь бы́ль
 ѣ́си, ѡ́ льстѣ́выми словесы́ оу́ловѣ́ти тѣ́ хотѣ́ще: тѣ́ же па́че тѣ́хъ
 погра́мѣлъ ѣ́си прелесть, х́рѣ́тово же цѣ́лѣ́нїе ѣ́снѡ проповѣ́далъ ѣ́си: за
 него́же себѣ́, блѣ́женне, ѡ́гнѣ́мъ прѣ́далъ ѣ́си. се́гѡ ра́ди тѣ́ х́рѣ́тоу оу́крѣ́пѣнѣ́, ѡ́
 ѡ́гнѣ́мъ тѣ́ло твое́ невредѣ́мо сохрани́: ду́шѣ́ же твое́у въ цѣ́лѣ́нїе нѣ́ное
 вселѣ́н: ѣ́гоже моли́ спѣ́сти ѡ́ просвѣ́тити ду́шы на́ша.

Гла́ва, гла́сѣ ѡ́:

Х́рѣ́тово ѡ́збра́нное ста́до, ѡ́ вѣ́рныхъ собо́ре, новосѣ́енныхъ люде́й:
 прѣ́идѣ́те спеще́мъ всѣ́, въ ѣ́тнѣ́й пѣ́мѣти, преле́кнагѡ мѣ́ника
 геѡ́ргіа, въ сарді́кіи҃стѣ́мъ гра́дѣ́ просѣ́вшаго: се́ бо прѣ́лежѣ́тъ на́мъ
 всеѣ́тныѣ́ ѣ́гѡ мо́щи, конѣ́ блѣ́гѡду́ханныѣ́ испѣ́цающе, ѡ́ вѣ́рѣ́ на́шѣ́ чѣ́стѣ́
 соблюда́етъ, ду́хъ же ѣ́гѡ въ прѣ́мѣ́рнѣ́мъ се́лѣ́нїѣ́мъ водворѣ́етъ, воспрѣ́емъ ѡ́
 наслажда́емъ блѣ́гѣ́хъ, ѡ́же ѡ́ко не ви́дѣ́, ѡ́ о́ухо не слы́ша, оу́гогѡ́ванна[а]
 бѣ́гомъ, тогѡ́ возлюбѣ́вшимъ. да погра́мѣ́тъ прѣ́че ѣ́ретѣ́скаѣ́
 мѣ́рѡва́нїѣ́ невѣ́рѣ́ющїѣ́мъ воскрѣ́нїю: се́ бо ѡ́ по сме́рти, зрѣ́нїе слѣ́пѣ́мъ
 подава́етъ: ѡ́ разлѣ́чнымъ недѣ́гомъ ѡ́сѣ́ленїе прѣ́стира́етъ: ѡ́ вѣ́сы
 ѡ́зго́нитъ: ѡ́ блѣ́говѣ́рныхъ оу́крѣ́пла́етъ на сопро́тѣ́вныѣ́: въ весе́лїи же
 прѣ́стои́тъ прѣ́то́лѣ́мъ вѣ́чнѣ́, ѡ́ мо́литъ ѡ́ ѡ́же вѣ́рою ѡ́ любѡ́вїю, чѣ́стѣ́хъ
 всеѣ́тнѣ́ю пѣ́мѣть ѣ́гѡ.

ѡ́ ны́нѣ́, вѣ́торѡ́дченъ, [гла́сѣ́ то́ѡже]:

Чѣ́мъ дѣ́во, сло́ва вратѣ́, бѣ́га на́шегѡ мѣ́ти, моли́ спѣ́сти́а на́мъ.

Славо́сло́вїе вели́кое, ѡ́ ѡ́пѣ́етъ.

НА ЛѢ́ТУРГІИ.

Блѣ́женна ѡ́ канѡ́на сѣ́агѡ: пѣ́снь г-а ѡ́ с-а.

Прокі́менъ, гла́сѣ́ с:

Возвесели́тъ прѣ́вникъ ѡ́ гдѣ́, * ѡ́ оу́повѣ́етъ на него́.*²⁰

Сѣ́агѡ: Оу́слы́ши, бѣ́же, гла́сѣ́ мо́ѡ, * вневѣ́дѣ́ моли́тимисѣ́ къ тебѣ́.*²¹

^{20*} Пс. 63,11а.

^{21*} Пс. 63,2а.

ѲПЛЪ КЪ ТІМОДѢЮ, ЗАЧАЛО СЧВ.*22

НАДО ТІМОДѢЕ, [Ѣ,А] ВОЗМОГАЙ Ѡ БЛГТН, ІАЖЕ Ѡ ХРІТѢ ІІСѢ: [Ѣ] И ІАЖЕ СЫШАЛЪ СІИ Ѡ МЕНЕ МНОГИМИ СВНДѢТЕЛИ, СІА ПРЕДАЖДЪ ВѢРНЫМЪ ЧЛВѢКЪМЪ, ИЖЕ ДОВОЛЬНИ БУДУТЪ И ИНЫХЪ НАУЧИТИ. [Ѳ] ТЫ ОУБѢ СЛОПОСТРАЖДИ ІАКЪ ДОБРЪ КОНИЪ ІІСЪ ХРІТОЪ. [А] НИКТОЖЕ БО КОНИЪ БЫВАА ѠБЪЗУЕТСЯ КЪ ПЛАМН ЖИТѢЙСКИМН, ДА КОЕВОДѢ ОУГОДЕНЪ БУДЕТЪ. [Ѣ] АЩЕ ЖЕ И ПОСТРАЖДЕТЪ*23 КТО, НЕ ВѢНЧАЕТСЯ, АЩЕ НЕ ЗАКОННУ *МЪЧЕНЪ БУДЕТЪ.*24 [С] ТРЪЖДАЮЩЕМУСА ДѢЛАТЕЛЮ ПРЕЖДЕ ПОДОВАЕТЪ Ѡ ПЛОДА ВЪСІИТИ. [С] РАЗУМѢЙ ІАЖЕ ГЛГОЛЮ: ДА ДАСТЪ ОУБѢ ТЕБѢ ГДЪ РАЗУМЪ Ѡ ВСЕМЪ. [И] ПОМИНАЙ ГДА ІІСА ХРІТА ВОСТАВШАГО Ѡ МЕРТВЫХЪ, Ѡ СѢМЕНЕ ДѢДОВА, ПО БЛГОВѢСТВОВАНІЮ МОЕМУ: [А] ВЪ НЕМЖЕ СЛОСТРАЖДУ ДАЖЕ ДО ОУЗЪ, ІАКЪ СЛОДѢЙ: НО СЛОВО БЖІЕ НЕ ВЪЖЕТСЯ. [Ѳ] СЕГѠ РАДИ ВСА ТЕРПІЮ ИЗБРАННЫХЪ РАДИ, ДА И ТІИ СПАСЕНІЕ ОУЛУЧАТЪ СЖЕ Ѡ ХРІТѢ ІІСѢ, СО СЛОВОЮ ВѢЧНОЮ.

[Ѳлліаѳїа, гласъ д.]

Стихъ: Прѣвникъ, іакъ фїніѳъ, процвѣтетъ, * іакъ кедръ, иже въ лїванѢ, оумножитсѧ.*25

Стихъ: Насаждѣни въ домѸ гдни, * во двѳрѢхъ бга нашегѠ процвѣтѸтѧ.*26]

ѲУЛІЕ Ѡ ЛУКН, ЗАЧАЛО ХГ[-ХД].*27

НЕЧЕ ГДЪ: [Ѣ,Ѣ] НИЧТОЖЕ ПОКРОВЕНО СТЬ, СЖЕ НЕ ѠКРЫЕТСЯ: И ТАЙНО, СЖЕ НЕ РАЗУМѢЕТСЯ. [Ѳ] ЗАНЕ, СЛІКА ВО ТМѢ РѢСТЕ, ВО СВѢТѢ ОУСЫШИТИ: И СЖЕ КО ОУХУ ГЛГОЛАСТЕ ВО ХРАМѢХЪ, ПРОПОВѢСТЕСЯ НА КРѢВѢХЪ. [А] ГЛГОЛЮ ЖЕ ВАМЪ ДРУГОМЪ СВОИМЪ: НЕ ОУБОЙТЕСЯ Ѡ ОУБІВАЮЩИХЪ ТѢЛО, И ПОТОМЪ НЕ МОГУЩИХЪ ЛИШШЕ ЧТО СОТВОРИТИ. [Ѣ] СКАЗУЮ ЖЕ ВАМЪ, КОГѠ ОУБОЙТЕСЯ: ОУБОЙТЕСЯ ИМЪЦАГѠ

22* 2. Тим. 2,1-10 (зач. 292).

23* подвизаетсѧ.

24* будѸтѧ подвизаѸтисѧ.

25* Пс. 91,13.

26* Пс. 91,14.

27* Лк. 12,2-15 (зач. 63 [и 64]).

влади́ть по оубо́иіи во вѣщѣхъ въ дѣвѣрь ѿгненнѣю: ѿ гл҃голю ва́мъ, тогѡ́ оубо́итеса. [5] Не па́ть ли пти́цъ цѣни́тса пѣна́зема двѣма; ѿ ни ѣди́на ѿ ни́хъ нѣсть забвѣна предъ вѣ́омъ. [6] Но ѿ владѣи главы́ ва́шея вси́ ѿзочтѣни сѣтъ. не оубо́итеса оубо: мно́зѣхъ пти́цъ оўнши ѣстѣ вѣ. [Зача́ло 8А] [ii] Гл҃голю же ва́мъ: вса́къ ѿже ѡ́це ѿповѣсть ма́ предъ чл҃вѣки, ѿ сѣхъ чл҃вѣческѣй ѿповѣсть ѣго́ предъ ѡ́глы бж҃їи. [4] ѿ ѿвергнѣса мене́ предъ чл҃вѣки, ѿверженъ бѣдетъ предъ ѡ́глы бж҃їи. [7] ѿ вса́къ ѿже речѣтъ сло́во на сѣа чл҃вѣческаго, ѡ́ставитса ѣмѹ: а́ на сѣаго дѡ́ха хл҃нвшемѹ не ѡ́ставитса. [8] ѿгда́ же приведѹтъ вѣ на совѣршица ѿ владѣи, ѿ владѣи́цства, не пецы́теса, ка́къ ѿли́ что ѿ ѿвѣща́ете, ѿли́ что речѣте: [9] Сѣ́и бо дѡ́хъ на́дчи́тъ вѣ въ то́й ча́съ, ѡ́же подова́етъ рещи́.

ѿли ѿ іо́анна, зачало ѿв.*28

Рече́ гд҃ь своѣмъ оубо́иіамъ: [10, 31] Сѣ́и заповѣдаю ва́мъ, да лю́бите дрѹгъ дрѹга. [11] ѿце́ ми́ръ ва́съ ненави́дитъ, вѣ́дитъ, ѡ́къ мене́ прѣ́жде ва́съ возненави́дѣ. [12] ѿце́ ѿ ми́ра вѣ́стѣ бѣли, ми́ръ оубо́ своѡ́ лю́билъ бы: ѡ́коже ѿ ми́ра нѣ́стѣ, но ѡ́з ѿзбра́хъ вѣ ѿ ми́ра, сегѡ́ ра́ди ненави́дитъ ва́съ ми́ръ. [13] Помина́йте сло́во, ѡ́же ѡ́з рѣхъ ва́мъ: нѣ́стѣ ра́бъ бо́лиі гд҃а своегѡ́. ѡ́це́ мене́ ѿзгна́ша, ѿ ва́съ ѿзженѹтъ: ѡ́це́ сло́во моѡ́ соблюдо́ша, ѿ ва́ше соблю́дѹтъ. [14] Но сѣ́а вса́ твора́тъ ва́мъ за ѿма́ моѡ́, ѡ́къ не вѣ́датъ посла́шагѡ ма́. [15] ѿце́ не бѣ́хъ прише́лъ, ѿ гл҃гола́х ѿмъ, грѣхъ не бѣ́ша ѿмѣли: ны́нѣ же вни́*29 не ѿмѹтъ ѡ́ грѣсѣ́ своѡ́мъ. [16] Ненави́дѣи мене́, ѿ ѡ́ца́ моегѡ́ ненави́дитъ. [17] ѿце́ дѣ́лъ не бѣ́хъ сотвори́лъ въ ни́хъ, ѿ́же ѿнъ ни́ктоже сотвори́, грѣхъ не бѣ́ша ѿмѣли: ны́нѣ же ѿ ви́дѣша, ѿ возненави́дѣша мене́, ѿ ѡ́ца́ моегѡ́. [18] Но да се́детса сло́во пи́санное въ за́конѣ ѿхъ: ѡ́къ возненави́дѣша ма́ тѹ́не. [19] ѿгда́ же прѣ́идетъ оубо́иішитель, ѣ́гоже ѡ́з по́лю ва́мъ ѿ ѡ́ца́, дѡ́хъ ѿсти́ны, ѿже ѿ ѡ́ца́ ѿхо́дитъ, то́й свидѣ́тельствуетъ ѡ́ мнѣ. [20] ѿ вѣ́ же свидѣ́тельствуетъ, ѡ́къ ѿкони́ со мно́ю ѣ́стѣ. [21, 1] Сѣ́а гл҃гола́хъ ва́мъ,

^{28*} Јн. 15,17-27; 16,1-2 (зач. 52).

^{29*} ѿзвнѣніа.

ДА НЕ СОБЛАЗНИТЕСА. [Ѳ] ѿ сонницѣ ижденѣтъ въ: но прїидетъ часъ, да
всѣкъ ѣже оубїетъ въ мнїтса слѣжед приносїти бгѣ.

Причастенъ:

Въ пѣмѣть вѣчнѣю бѣдетъ прѣвникъ, [ѿ слѣха сла не оубоїтса.]^{*30}

^{30*} Пс. 111,6 и 7.

МѢЯ ФЕВРУАРІА ВЪ ЯІ-Й ДЕНЬ.

СѢАГѠ МЧНИКА ГЕѠРГІА СОФІЙСКАГО.*³¹

[Ѣще пѧмать сѣагѠ мчника геѠргіа софійскаго вѣѣ великіа четыредесѧтницы, на малѣй вечерни, хотѧй бдѣніе сотворити предстоѧтель, да поетъ стѣхѣры сѣагѠ цѣнночника влѧсїа.]

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧЕРНИ.

Первыа кадїсмы первыи антїфѠны: Блжѣнъ мѠжъ:

На Гдѣ, возвѧхъ: поставимъ стѣхѠвъ ѣ: ѣ поемъ стѣхѣры, глѧсъ ѧ.

ПѠ: Нбныхъ чинѠвъ:

Нбныхъ красѠты возжелѧлъ єси, * ѣ временнѠю слѧвѠ, ѧкѠ тлѣннѠ, вѣннѧлъ єси, * ѣ ѧкѠ безплѠтенъ доблественнѠ претерпѣлъ єси * многокѠзненнѧ мѠки ѧгаранъ, * блжѣнне мчнице геѠргіе, * нынѣ же Ѡ хрѣта вѣнчѧемъ, * молѣ спсѣтїса дѠшѧмъ нѧшымъ. [Двѧжды.]

На камени вѣры мысль оутвердѧвъ, * оустремленїи безбѠжныхъ ѧгаранъ никакоже поколебѧлса єси, * пѧче же Ѡныхъ нахождѣнїа бездѣльна показѧлъ єси, * силѣ хрѣтовѣй тѧ оукрѣплѧющей, * вѣгомѠдре мчнице геѠргіе, * молѣ спсѣтїса дѠшѧмъ нѧшымъ.

Въ нбныхъ чертѠзѣхъ ликѠа, * ѣ во слѧвѣ хрѣтовѣй нынѣ веселѧса, * не забѠди родныхъ твоихъ никогда, * но влѧческихъ црѧ Ѡ насъ прїснѠ молѣ, * всехвѧльне мчнице геѠргіе, * оулѠчитѣи нѧмъ вѣчнѠщее блжѣнство, * ѣ спсѣтїса дѠшѧмъ нѧшымъ.

^{31*} текст друте (илити тачније: друту варијанту исте; тј. друти превод-препев са грчког ?) службе дајемо према руској верзији (тзв. гражданским шрифтом): *Минея февраль*, Издательский Совет Русской Православной Церкви, Москва 2002. (у даљем тексту: руски „Зелени минеји“), стр. 383-397. Текст је и од нас подврнут граматичкој (привођење нормама савремене руске редакције цсл језика) и друтој редакцији.

Ины стїхїры, гласъ д̄.

Пѣ: ІѦКВ ДОБЛА:

В долѣвхъ сопротивоборца, стрѣпотѣрпче геѡргїе, * іѦКВ вѡннхъ непобѣдїмъ * оубо жїемъ вѣры мысленныхъ врагѡвхъ тьмѹ побѣдїлхъ єси, * и законнѡ подвигъ совершїлхъ, * вѣнѣцъ ѿ бѣга прїалхъ єси: * єгѡже молї ѿ тлї и бѣдъ и збавитисѧ, * вѣрою совершаюцымъ всєчїтнѹю пѧмѧть твою. [Двѧжды.]

В темницѣ затворѣнхъ, стрѣпотѣрпче геѡргїе, * и вжїтвеннымъ роученїемъ оубо крѣплѣнхъ, * невѣрнымъ никакоже повиндлѧ єси: * тѣмже и скѹсомъ огненнымъ ко хрїтѹ прешѣлхъ єси, радѡлѧ: * єгѡже молї ѿ тлї и бѣдъ и збавитисѧ, * вѣрою совершаюцымъ всєчїтнѹю пѧмѧть твою.

Нашѣствїе вражїе, стрѣпотѣрпче геѡргїе, * сілою хрїтѧ разрѣшилхъ єси, * нечестївыхъ вѣрою посрамїлхъ єси, * правослѧвныхъ побѣдою ѡбвеселїлхъ єси, іѦже ѿ хрїтѧ бѣга нашегѡ: * єгѡже молї ѿ тлї и бѣдъ и збавитисѧ, * вѣрою совершаюцымъ всєчїтнѹю пѧмѧть твою. **Гласъ, гласъ 5:**

Страдальческимъ мужествомъ и бл҃гоу совѣстїю * бл҃гочїтнѡ вѡсорѣжїлѧ, непобѣдїмый мѣннче геѡргїе, * хрїтѡва вѣщанїѧ предъ нечестївыми іѦснѡ проповѣдалхъ єси. * вжїтвенною сілою оубо крѣплѣемъ, * мѹчїтельское преценїе нѣмоцнѡ показѧлхъ єси. * нерадїлхъ ѡ огнї, временнѡ горѧщемъ, * и вжїтвеннымъ даромъ оупованїе возложїлхъ, не погрѣшилхъ єси. * нынѣ же сподобѣлѧ нѣбныхъ жилищъ водворенїѧ и влѣцѣ всѣхъ предстоѧнїѧ, * молї и збавитисѧ намъ ѿ всѧкагѡ навѣта противнагѡ, * и въ вѣдѹщей жїзни деснѧгѡ стоѧнїѧ сподобитисѧ. **И нынѣ, вѣторѡдиченъ, [гласъ тѡйже]:**

Втѡ тебе не оубл҃житѧ [престѧл дѡ; * ктѡ ли не воспѡетѧ твоегѡ пречїтагѡ ржїтвѧ; * безлѣтнѡ во ѿ оца возсіѧвый сїнъ єдннорѡдный, * тѡйже ѿ тебе чїтыѧ прѡйде, * неизреченнѡ воплѡщсѧ, * єстествомъ бѣгъ сїнъ, * и єстествомъ бывъ члѣвѣкъ насъ ради, * не во двою лицѹ раздѣлѧемый, * но во двою єстествоѹ * неслїтнѡ

ПОЗНАВА́ЕМЫЙ. * ТОГО̀ МОЛНѢ, ЧѢ́ТАМ, ВСЕБЛѢ́ЖЕННАМ, * ПОМНІ́ЛОВАТИСѠ ДѠША́МЪ
НА́ШЫМЪ.]

ВХО́ДЪ. СѢ́ЧТЕ ТНХІ́Й: ПРОКІ́МЕНЪ ДНѢ: Н ЧТѢ́НІѠ ТРН МѢ́НИЧЕСКАѠ.

НА ЛѢ́ТН: СТѢ́ХІ́РЫ САМОГЛѢ́НЫ, ГЛѢ́СЪ І́:

СѢ́ЧТЛЫЙ МѢ́НИКЪ СЛѢ́ВНЫМЪ СТРАДА́НІЕМЪ СВОИ́МЪ * ГѠРНІѠ СИ́ЛЫ
ВОЗВЕСЕ́ЛН, * НА́МЪ ЖЕ НА ЗЕМЛѢ́ ПРАЗДНИ́КЪ ВОЗДВІ́ЖЕ СВОЕГѠ
ПРЕСТАВЛѢ́НІѠ, * ВЪ НѢ́МЖЕ ПО́ДВИГИ Ѣ́ГѠ ПРОСЛАВЛѢ́ЮЩЕ, * І́АЖЕ ЗА ХРІ́СТА ДА́ЖЕ
ДО СМѢ́РТИ ПРЕТЕРПѢ́, * СІ́ЩЕ КЪ НЕМѢ́ ВОЗОПІ́ИМЪ: * МОЛНѢ́ Ѡ НА́СЪ, СѢ́
ГЕѠРГІ́Е, * ПОЛУ́ЧИТИ НА́МЪ РА́ЙСКОЕ ВСЕЛѢ́НІЕ Н ВѢ́ЛІЮ МЛѢ́ТЬ. **ГЛѢ́СЪ К:**

РЕСЕ́ЛІСѠ Ѡ ГДѢ́, ГРА́ДЕ СОФІ́Е! * РА́ДѠИТЕСѠ, ѠКРЕ́СТНАѠ ВЕ́А, * Н
ПОХВА́ЛАМИ ВОСПѠ́ИТЕ НѠВАГѠ СТРАДА́ЛЬЦА ГЕѠРГІ́А, * ВЪ ПОСЛѢ́ДНІѠ ДНИ
ПОСТРАДА́ВШАГО, * Н РА́ВНОЕ ДРѢ́ВНИМЪ ТЕРПѢ́НІЕ ПОКАЗА́ВШАГО. * ПРОСЛА́ВИМЪ
ѠУ́БО ХРІ́СТА, ТОГО̀ ѠУ́КРЕ́ПЬШАГО, * Н ПОВѢ́ДЪ НА СОПРОТІ́ВНЫѠ ДА́РОВА́ВШАГО,
* Н ВѢ́НЦЕМЪ СѢ́ЧТЛЫМЪ ѠУ́ВѢ́НЧА́ВШАГО, * Н НА ЗЕМЛѢ́ МОЩЕ́МЪ Ѣ́ГѠ
ВѠГОУ́ХА́НІѠ ДА́РОВА́ВШАГО, * НА́МЪ ЖЕ ТОГѠ́ МЛѢ́ТВАМИ * ПОДА́ЮЩАГО ВѢ́ЛІЮ
МЛѢ́ТЬ. **ГЛѢ́СЪ Г:**

РЪ ПО́ДВИЗѢ́ МѢ́ЧЕ́НІѠ СЕБѢ́ ДОБРЕ́ ѠУ́ЖАСІ́ЛЪ Ѣ́СН, * ЗНА́МЕНИМИ ЖЕ
ВѢ́ЖТВЕННЫМИ ѠУ́КРЕ́ПІ́ВІСѠ, * ВѢ́СѠВЕСКѠЮ СИ́ЛѠ РАЗРѠ́ШІ́ЛЪ Ѣ́СН. *
А́МІРАХА́НСКІѠ ѠУ́ЧИТЕ́ЛН ПОСРА́МІ́ЛЪ Ѣ́СН, * СА́РДІ́КІ́ЙСКІѠ ЛЮ́ДН СО ѠКРЕ́СТНЫМИ
ѠУ́ДИВІ́ЛЪ Ѣ́СН, * А́ГГЛЫ́СКІѠ ЖЕ СИ́ЛЫ ТЕРПѢ́НІЕМЪ СВОИ́МЪ ѠУ́ЖАСІ́ЛЪ Ѣ́СН, * Н
МѢ́НИЧЕСКІ́Й ЛІ́КЪ ПРОСЛА́ВИЛЪ Ѣ́СН, * СЪ НИ́МИ ЖЕ НЫ́НѢ́ ВОДВОРА́ЕШИСѠ,
ДЕСНІ́ЦЕЮ ХРІ́ТѠ́ВОЮ ВѢ́НЦЕМЪ НЕПЛА́ЧЕНІѠ ѠУ́ВѢ́НЧА́ВІСѠ: * Ѣ́ГѠ́ЖЕ РА́ДН ЛЮ́БВЕ́,
БЛѢ́ЖЕННЕ, Ѡ́ГННѠ СЕБѢ́ ПРЕ́ДАЛЪ Ѣ́СН, * МОЛІ́СѠ КЪ БГѢ́ Ѡ НА́СЪ, ВЕ́ЛИКОМѢ́НИЧЕ
ГЕѠРГІ́Е. **ГЛѢ́СЪ Д:**

ДѠБЛЕ́СТВЕННЫМЪ СТРАДА́НІЕМЪ ѠУ́ДИВІ́ЛЪ Ѣ́СН А́ГГЛЫ́СКАѠ ВѠ́ННОСТВА, *
А́ЗРА́ЦАѠ ТѠ Ѡ́ГНА́ НЕ БО́АЦАСѠ, * Н ВЪ ПЛА́МЕНИ ХРІ́СТА РА́ДН
ТЦІ́АШАСѠ, * І́АКОЖЕ ТРІ́Е Ѡ́ТРОЦЫ ВЪ КАВѠ́ЛѠНСКѠЮ ПѢ́ЦЬ: * СЪ НИ́МНЖЕ
НЫ́НѢ́ ВОДВОРА́АСѠ, ГЕѠРГІ́Е, * ПОМНІ́АЙ ТѠ́ ПОЧИ́ТА́ЮЩИХЪ * Н
ПОКЛА́НА́ЮЩИХѠ РА́ЦѢ́ МОЩЕ́Й ТВОИ́ХЪ. **СЛА́ВА, ГЛѢ́СЪ Е:**

Стецѣмса любѡбію, братїе, * къ настоѡщемѹ торжествѹ славнагѡ мѣчника геѡргїа. * вѡинства небѣснаа да веселѡтса, * ѿ облацы сладоеть да кропѡтса, * ѿкоже въ дѣнь чѣтнагѡ ѣгѡ сожженїа. * земля да оуднвѣтса свѣтлаго ѿнѡши преславнымъ вѣщанїемъ: * сокрѹшайтє бїенми ѿ жжитє плѡть мою ѡгнемъ, * но хрѣта моего не ѡвергѹса ѡзъ во вѣки: * сладоѹ паче прїемлю мѹки, * большнхъ блѡгъ дхѡвныхъ мѡ сподобляющыа. * ктѡ не оуднвѣтса, ктѡ не прославнтса * ѿ хваленїа пѣсней не воспѡетса ѣмѹ, гл҃ола: * мѣчнче геѡргїе, молн б҃га ѡ насъ, * почитающнхъ пѡматъ твоѡ * ѿ раѹѣ мощей твоихъ поклоняющнхса, * ѿзбавнтсѡ намъ всѡкагѡ прилога прѡтивнагѡ, * ѿ спсѣтїса дшѡамъ нашымъ.

И нынѣ, вѣторѡдиченъ, [гласъ тѡйже]:

Храмъ ѿ дверь ѣсн, * [палѡта ѿ прѣтолъ црѣвъ, * дѣѡ всечѣтнаа, * ѣкоже ѿзбавнтель мой, хрѣтѡсъ гдѣ, * во тмѣ спѡщымъ ѡбнѣса, * слнцє правды, просвѣтити хотѡ, * ѿже создѡ по ѡбразѹ своему рѹкою своєю. * тѣмже, всепѣтаа, ѿкѡ мѣрне дерзновѣнїе къ немѹ стажаѡшаа, * неперестѡннѡ молн спсѣтїса дшѡамъ нашымъ.]

На стїхѡвнѣ стїхѣры, гласъ ѣ.

Пѡ: Всѣ ѡложше:

Всѣ ѡ ѿности возложнвса влѡѣѣ, * сегѡ кожделѣхъ ѣсн ѿ всѡкїа стрѡстн непрнчѡстенъ пребывъ, * ѿ сквернослѡвїа, велерѣчїа же, ѿ глѡмленїа, ѿ неперѣбнагѡ хожденїа, * мѣчнкъ ѡбнѣса ѣсн всензрѡденъ, * прилѡги мѹченїа непреклѡненъ сїлою пожѣршагѡса на крѣтѣ, * ѣгѡже прилѣжнѡ молн ѡ дшѡхъ нашнхъ.

Стїхъ: Прѣвннкъ, ѿкѡ фнїнѣъ, процвѣтетса, * ѿ ѿкѡ кѣдръ, ѿже въ лївѡнѣ, оумножнтса.*³²

Бїенїемъ сокрѹшаемо тѣло твоѡ, * стрѣтѡтѣрпче, геѡргїе всеблженне, * дшѡ непрелѡжнѹ ѿ оумъ некрадомъ соблюлъ ѣсн: * въ темннцѣ затворѡемъ, * въ нѣйже ѿ побѡаемъ терпѣтн доблественнѣ, * всѡкїй вїдъ мѹкъ наносимыхъ понѣслъ ѣсн * за пострадаѡшагѡ на крѣтѣ спсѡ нашего, * ѣгѡже прилѣжнѡ молн ѡ дшѡхъ нашнхъ.

^{32*} Пс. 91,13.

Сѣ́дѣніе: Насаждѣни въ домѣ гдѣни, * во двѡрѣхъ бѣа нашегѡ процвѣтѣтѣ. *³³

Реселіе вѣчное и пречѣстную сладость * страданію возмездіе воспріалъ єси, * мѣ́ниче сла́вне геѡ́ргіе: * вѡ́инства бѣсѡвскаа и ѡполченіа нечестивыхъ, * терпѣніемъ твоимъ ѣвѣ посрамилъ єси, * бл҃гочѣтливыхъ же ликъ возвеселилъ єси, * и дерзновеніе тѣмъ хр҃ста ради вдохнулъ єси, * є́гоже прилѣжнѡ молѣ ѡ душахъ нашихъ.

Сла́ва, самогла́сенъ, гла́съ то́йже:

Реселіа, граде софійскій,³⁴ премѣрости тезоименитый, * ѣакѡ въ тѣбѣ страданіемъ возсія * доброповѣдныи мѣ́никъ, геѡ́ргій прекрасныи, * все бо коварство мѡчителя врага мѡжески поправъ, * вѣнецъ повѣды достоинъ пріятъ, * и всемъ людемъ проповѣда поклонѣтиса честнѣ въ трѣцѣ єдиномѣ бгѣ, * є́мѡже со дерзновеніемъ и мы копіемъ: * оумирѣти міръ, и спсѣти души нашихъ.

И нынѣ, вѣгородиченъ, [гла́съ то́йже]:

Творецъ и избавитель мой, * [пречѣтаа, хр҃тосъ гдѣ * изъ твоихъ ложенъ прошѣдъ, * въ ма ѡболкіа, * пѣрвыа клѣтвы адама свободи. * тѣмже ти, всечѣтаа, * ѣакѡ вѣи мѣри же и дѣѣ, * воининнѣ копіемъ немолчнѡ: * радѡиса аггльски, * радѡиса влчце, * предстѣтельство и покрове, * и спсѣніе душъ нашихъ.]

Ины стѣхѣры на стѣховнѣ, гла́съ ѿ.

Пѡ: Дѡме євфраѡвъ:³⁵

Градите правосла́вныхъ собѡры, * днѣсь почтѣмъ нѡвагѡ страдальца геѡ́ргіа, * є́гоже хр҃тосъ прослави, * исповѣдавша того предъ мѡчители.

Сѣ́дѣніе: Прѣ́никъ, ѣакѡ фѣніѣзъ, процвѣтѣтѣ, * ѣакѡ кѣдръ, ѣже въ лѣванѣ, оумножитсѡ. *³⁶

^{33*} Пс. 91,14.

^{34*} у изворнику: болгарскій.

^{35*} певати их на Малој вечерњи, уколико се служи Бдење.

Вѣдоу ти похвалѹ и чѣсть принесѣмъ, ѿ геѡргїе, * ѿже заѣшнихъ славы и чѣсть, ѿкъ оумѣты, ѡплевавъ, презрѣлъ єси, * полѹчилъ же єси безсмертнѡю славою ѿ хрїта, * съ мѹченики и мѹдрыми дѣвами.

Стїхъ: Насаждѣни въ домѹ гдѣни, * во двѡрѣхъ бга нашегѡ процвѣтѹтъ. *37

Оу хрїта предстоиши нынѣ со всѣми стѣими, * ѿснѡ наслаждаѣса тогѡ свѣтлости и красоты нетлѣнныа, * помани, мѹниче, поминѹющихъ тѡ, геѡргїе. **Гл҃ава, гл҃аъ ѿ:**

Возрѣдъ, ѿкоже на коленицѹ ѡгненнѡю, своєю кровїю, * и притѣклъ єси неходѡтайственнѡ, бл҃женне къ трѣцѣ, * ѿдѣже гл҃аъ празндѹющихъ и веселѹщихъ, геѡргїе. **И нынѣ, бг҃ородиченъ, [гл҃аъ тѡйже]:**

Прїзри съ высоты, ѿ прѣчтаѡ влчце, на смиренїе рабѡвъ твоихъ, * и кнѣзь возвышенїе гордыхъ на стадо православное: * гордыхъ смири, смиренныа же * мл҃твами твоими возвыси, бцѣ.

Тропарь, гл҃аъ ѿ:

Въ терпѣнїи многонскѹщенѣмъ, * бл҃женне мѹниче геѡргїе, * ѡгненскѹденнѡ смѣрть претерпѣлъ єси, * и по кончинѣ твоей вѣнѣцъ ѿ хрїта нетлѣнный * съ мѹническими лики прїѡлъ єси. * и нынѣ, на землїи крѡткихъ достѡннѡ водворѣѡ, * хрїта бга ѡ насъ непрестѡннѡ молї, * ѿже вѣрою поклонѹющихъ рацѣ мощїей твоихъ.

НА ѸТРЕНИ.

На бг҃ъ гдѣ: тропарь мѹника, [гл҃аъ ѿ:
Въ терпѣнїи многонскѹщенѣмъ:] дв҃ажды.

И [нынѣ,] бг҃ородиченъ, [гл҃аъ тѡйже]:
Ѹже ѿ вѣка оутѣенное:

36* Пс. 91,13.

37* Пс. 91,14.

По а-мѡ стїхослѡвїи сѣ́даленѡ, гла́сѡ а́.

Пѡ́: Ка́мени запеча́танѡ ѿ ѿда́сїи:

Бл҃женство земно́е возненави́дѣвѡ, мѣ́ниче сла́вне геѡ́ргїе, * нѣ́нагѡ
житїа́ вожаде́лѡв ѣ́си, * ѣ́гѡже ра́ди [с]ва́заниа претерпе́лѡв ѣ́си, *
и ѡ́гнемѡ сожже́нїе и нѡ́жднѡю сме́рть. * тѣ́мже днѣсь, стѣ́ю па́мать
твою́ прѡ́зднѡюще, лю́бкїю копи́емѡ: * сла́ва да́вшемѡ тѣ́ крѣ́пость, *
сла́ва вѣ́нчавшемѡ тѣ́, * сла́ва дарова́вшемѡ мо́щемѡ твои́мѡ бл҃гоу́хание, *
и цѣ́льбы́ вѣ́мѡ притека́ющимѡ. [Два́жды.]

Сла́ва, и ны́нѣ, вѣ́городиченѡ, [гла́сѡ то́йже]:

Рѡ́це твои́ бж҃твенныа, дѣ́о пречѣ́таа, * ѡ́мниже бѣ́а поне́ла ѣ́си, и́зѡ
тебе́ вопло́еннагѡ бл҃гости ра́ди, * протѣ́рши того́ о́умоли: *
и́збавитисѡ на́мѡ напѡ́стей, * во́схваля́ющимѡ тѣ́ и лю́бкїю копи́ющимѡ:
* сла́ва всѣ́льшемѡвѡ вѡ тѣ́, * сла́ва проше́дшемѡ и́зѡ тебе́, * сла́ва
свободи́вшемѡ на́сѡ рж҃твѡмѡ твои́мѡ.

По б-мѡ стїхослѡвїи сѣ́даленѡ, гла́сѡ б́.

Пѡ́: О́удивїсѡ і́ѡсифѡ:

О́удивїшасѡ, геѡ́ргїе, ли́цы а́ггѡлстїи, зра́це твоѡ протнвле́нїе, ѣ́же
кѡ собо́рницѡ а́га́рнекомѡ: * ничто́же ма́, ре́кѡ, разлѡ́чїи
возмо́жетѡ ѿ лю́бве хрї́та е́їса моего́! * вѣ́си же о́устраши́шасѡ,
вѣ́нценосца́ тѣ́ ѡ́ностиа вїда́ще, * и́же того́ тогда́ о́укрѣ́пївыи
свѣ́тымѡ по́двїгомѡ, * хрї́те, просвѣ́ти дѡ́шы на́ша. [Два́жды.]

Сла́ва, и ны́нѣ, вѣ́городиченѡ, [гла́сѡ то́йже]:

О́удивїсѡ і́ѡсифѡ, ѣ́же па́че ѣ́стество́а зрѡ́, * и́ внима́ше мы́слию, и́же
на рѡ́но до́ждѡ, * вѡ безрѣ́менномѡ зачѡ́тїи твоѡмѡ, вѣ́це: * кѡ́пнѡ
ѡ́гнемѡ нешпалї́мѡю, * же́злѡ а́арѡновѡ прозѡ́вшїи, * и́ свнѣ́тельствѡ
ѡ́връчникѡ твои́и и́ хранї́тель, * сѣ́енникѡмѡ взыва́ше: дѣ́а ражда́етѡ, * и́
по рж҃твѣ́ па́ки дѣ́ою пре́быва́етѡ.

По полѡ́елѣи сѣ́даленѡ, гла́сѡ и́:

Пѡ́: Пре́мѡдрость и́ сло́во:

Гѣрѣвахъ*³⁸ бл҃гоѿтѣивыхъ прозвѣніе, * ѡстаѣвъ ѿѿество ст҃ымъ дѣхомъ водѣмъ, * пришѣлъ єси въ сардікійскій градъ, * бл҃гоѿтѣемъ же ѿ правдою себѣ оукрашаа, * но завѣдѣвъ бывъ ѿ безбожныхъ агаранъ, * пограбилъ єси тѣхъ на тѣ шатаніе словесы премудрыми. * сегѡ ради ѿгнѣмъ скончалъ єси теченіе, мѣниче геѡргіе, * молѣ хр҃ста б҃га согрѣшеній ѡставлѣніе даровати * чтѣщимъ любовію ѿтнѣю пѣматъ твою. [Дважды.]

Глава, ѿ нынѣ, бѣгородиченъ, [гласъ тѡйже]:

Бгда прїидетъ всѣхъ вѣка сдѣлати вселеннѣй вѣей, * тогда ѡвцѣмъ ма сопричтѣи деинымъ ѡсудѣннаго: * ѿ кромѣшнѣа тѣмы ма ѿсхитѣи, молюса, * да бл҃годѣрствениа величїю богѣство бл҃гости твоєа, бѣе всенепорѡчнаа, * ѿ да вопію ти, радѡвса: * молѣ хр҃ста б҃га согрѣшеній ѡставлѣніе даровати, * тѣ бо ѿмамъ надеждѡ рабѣ твоѣи.

Тѣже степѣнна, ѿ-й антїфѡнъ ѡ-гѡ гласа.

Прокїменъ, гласъ ѡ:

Прѣникъ, ѡкѡ фїніѣхъ, процвѣтетъ, * ѡкѡ кѣдръ, ѿже въ лїванѣ, оумножитса.*³⁹

Стїхъ: Насаждѣни въ домѡ гдѣни, * во двѡрѣхъ б҃га нашегѡ процвѣтѣтѣхъ.*⁴⁰

Всѡкое дыханіе:

Бѣлаіе ѡ матѣа, зачало ѡс.*⁴¹

Речѣ гдѣ своиамъ оученикомъ: [i,si] Гѣ азъ посылаю васъ ѡкѡ ѡвцы посредѣ волкѡвъ: бѣдите оубѡ мудри ѡкѡ смѣа, ѿ цѣли ѡкѡ гѡлѡбїе. [si] Внемліте же ѿ члѣвѣкѣхъ: предадѣтѣ во вѣ на соны, ѿ на собѡрицахъ ѿхъ бїотѣхъ васъ. [iii] ѿ прѣдъ владыки же ѿ царѣи ведѣни бѣдетѣ менѣ ради, во свидѣтельство ѿмъ ѿ ѡзѡбѡмъ. [i,si] Бгда же предаіотѣ вѣ, не пѣцѣтѣса, кѡкѡ ѿлѣнъ чѡдѡ возгѣлѡлетѣ: дѡстѣ бо са вѡмъ въ тѡй часъ чѡдѡ возгѣлѡлетѣ. [k] Не вѣи во бѣдетѣ гѣлѡлюціи, но дѣхъ ѡцѣа васѣгѡ

^{38*} у изворнику: болгаръ. Или: словѣнъ.

^{39*} Пс. 91,13.

^{40*} Пс. 91,14.

^{41*} Мт. 10,16-22 (зач. 36).

глаголюй въ вѣсѣ. [ка] Предастъ же братъ брата на смерть, и Отецъ чѣдо: и востанутъ чѣда на родитѣли, и оубиютъ ихъ. [кк] И будете ненавидими всѣми, и мене моего ради: претерпѣвый же до конца, той спсѣнъ будетъ.

По ѿ-мѣ псалмѣ: стїхїра, гласъ ѿ.

Прїидїте, православныхъ соборн, * мѣника геѡргїа поревнѣмъ дерзновѣнїю: * тѣло все да сроблено будетъ, * и мамы заателя, тобѣ свѣтлѣйше паки составити могущагѡ, * токмо званїа да не ѡпадѣмъ хрїтова, * не сщцей бо водѣ все и ма источникъ: * имѣнїи и чѣдъ да лишїмса, * токмо гда своего да не ѡстѣпимъ, * ѿкоже сїи неповѣдимый, не сдѣхомъ, но дѣлы заповѣдъ хрїтовъ совершївый, * и бисеръ многоцѣнный полчїти своего тѣла не пощадѣвый! * тѣмже достѡйно жителствѣмъ, * и на скрижалехъ сїца потщїмса мѣжество того и зобразити, * хрїтъ со дерзновѣнїемъ вопїюще: * гдн, мѣтвами твоего мѣника * нѣныхъ блгнхъ сподобн насъ, ѿкѡ члѣвколюбецъ.

Канѡнъ сѣагѡ мѣника, ѿгѡже краегранесїе:

Свщєнникъ плетѣтъ тебѣ похвалѣ, геѡргїе. Гласъ ѿ.

Пѣснь ѿ. Ирмосъ:

Твоѡ побѣдїтельнаѡ деснїца * бгѡлѣпно въ крѣпости прославнса: * та бо, безсмертне, * ѿкѡ всемогущаѡ, противныѡ сотрѣ, * ильтаномъ пѣть глбннї новосодѣлавшаѡ.

Слѡбе вжїи, во стѣхъ препославленный, * слѡво мнѣ вдохнїи и оумъ просвѣтнїи * воспѣти по достѡнїю нѡвагѡ мѣника геѡргїа, * и тебѣ, того оукрѣпльшаго.

Кѣмъ любовь твою, мѣниче, * и на тѣ надѣмса потщїхса принестнїи тебѣ пѣнїе: * ѡце и не по достѡнїю скдоумїа ради, но ѡ оусердїа прїимнї, * ѿкоже и хрїтоѡзъ вдовицы двѣ лѣптѣ.

Итъ бывъ ѡ нечестївыхъ, мѣчїнѡ поприще преплылъ сїи, * и ѿдема нѣнагѡ пристѡнїце достїглъ сїи, * въ нѣмже нѣнѣ водворѡмса, вѣцѣ всѣхъ молїсѡ: * дшшъ нашнхъ помрачѣнїе ѡати, * ѿкѡ да достѡйно пѡмѡть твою воспѡемъ.

Бгѡродиченъ:

Шедролубивый бѣъ слово, сотворивый рѣкою аама, * и ѿ ребра ѣго
 ѣвѣ возсоздавый, * иъз тебе воплотїа, пречѣта, * на крѣтѣ
 пригвоздиа и въ рѣбра проведѣа, * ѣако да тѣхъ поползновѣнїе
 мѣтнїа исправнїа.

Пѣснь г. Ирмосъ:

Вднѣе вѣдый члѣвческаго шцества нѣмоць, * и мѣтнїа въ нѣ
 коображѣа, * преподши ма съ высоты сїлою, * ѣже вопїти тебѣ, сѣый:
 * ѡдшевлѣнный храме, незречѣннаа славы твоеа, члѣвколѣбче.

Вцѣ въ юности старческой разумъ стажавъ, славне геѡргїе, * и всѣ
 свѣрстники своѣ превозшедъ мудростїю, неслобїемъ же и смнрѣнемъ,
 * ѿ всѣхъ вѣрныхъ ѡблжашнїа.

Нѡкое бѣлъ ѣсї православіа ѡутверждѣнїе, славне геѡргїе, * степѣнь
 же блгочїтїа и чїоты снабдѣнїе вѣрнымъ людемъ, * ѣгѡже*42 ради
 пѣсньми тѣ кохваляемъ.

Нынѣ стажá тѣ ѣако велїе сокровице * и цркви блголѣпїе
 сардїкїйскїй градъ, блженне геѡргїе, * но и вселѣннаа всѣ
 слышавши твоѣ борѣнїа, * веселїтѣа и подвигѣ твоемѣ днѣщнїа,
 ѡблжаетъ тѣ.

Бѣорѡдиченъ:

Ищѣлїа прелшанїе ѣвы прамѣре послшанїемъ твоимъ, пречѣта: *
 Иглѡлы бо гаврїїла послшавши, мѣти была ѣсї сїа вѣїа, * иже
 тоа печаль крѣтомъ въ радость преложї.

Сѣдаленъ, гласъ г.

Пѡ: Красотѣ дѣства:

Краснá тѣ лицемъ творецъ показá, * и дшѣвною добрѡтою вндѣтръ
 снабдѣ, * врагъ же не терпѣ сїхъ, * хотѣше*43 тѣ прельстїти и въ
 снѣдъ себѣ сотворїти. * но, создãтель блгїи невїдимъ тѣ ѡкрѣпї, * и
 льстецá тобою посрамї. * тѣмже нынѣ на нѣсѣхъ ликѡа, сѣе геѡргїе, *
 молїа гдѣви ѡ прославляющнхъ тѣ.

[Дѣжды.]

42* или: сего.

43* наша измена, а у изворнику: хотѣща.

Сла́ва, ѿ ны́нѣ, вѣ́городиченъ, [гла́съ то́йже]:

Недомы́сленно ѿ непостижі́мо ѣ́сть, влѣ́ще вѣ́городованнаѡ, *
 неодѣ́ланное ѡ тебѣ́ стра́шное вѣ́іе чѣ́нство, * нево́бимѣ́ннаго бо
 зачѣ́нши родна́ѡ ѣ́и, * плѣ́тїю ѡбложѣ́на ѡ́ прѣ́чтыхъ кровѣ́й твои́хъ: *
 ѣ́гоже всегда́, прѣ́чтаѡ, съ мѣ́ченики молї́, * спї́сана дѡ́шамъ на́шимъ.

Пѣ́снь ѧ́. І́рмосъ:

Горѡ́ члѣ́, влѣ́тїю вѣ́іею приносѣ́ннѡю, * прозорли́выма ѡ́бвѣ́дѡмъ
 о́уемо́трянъ о́чїма, * ѿзъ тебѣ́ ѿзы́ти ї́леѡ провозглаша́ше стѣ́омъ, * во
 спї́сѣ́нїе на́ше ѿ ѡ́бновленїе́.

Въ вѣ́дѡщей сла́вѣ взира́ѡ, страда́льче всечѣ́тне, * мало́временнѡю ни
 ко что́же вѣ́нїѡмъ ѣ́и: * чѣ́мже члѣ́ ничто́же возмо́же
 разлѣ́чїти ѡ́ любвѣ́ хрї́товы: * ни темнї́чнаѡ затворѣ́нїѡ, ни сѡ́дї́нна
 прецѣ́нїѡ, ни о́гна разгорѣ́нїе, * ниже па́ки члѣ́нныѡ сла́вы ѡ́бѣ́щанїе́.

Претерпѣ́ѡ ѣ́и мѡ́ки до́блественнѡ, * любвѣ́ вѣ́твенныѡ ѿспѡ́ленъ
 сѡ́и, * ѿ вѣ́ себѣ́ ѡ́ ѿно́сти возложї́въ, * о́умрѣ́ти за него́ не
 ѡ́вергсѡ ѣ́и, * повелѣ́нїѡ что́гѡ послѡ́шаѡ, * ѿ стопа́мъ спї́сательнымъ
 послѣ́дѡ.

Людѣ́й сродныхъ ѡ́ста́вївъ, * въ сарді́іскїй гра́дъ пришѣ́ѡ ѣ́и: *
 до́бродѣ́тель же въ себѣ́ носѡ, * мѣ́никъ хрї́то́въ ѿзра́денъ показѡ́сѡ
 ѣ́и: * вѣ́сть бо члѣ́⁴⁴ чѣ́сть дарова́ти сѡ́гдѡ́ю стажа́внымъ ю́. **Вѣ́городиченъ:**

Ѧвы прамї́ре клѣ́тѡ о́упразднї́ѡ ѣ́и рѣ́твомъ твои́мъ, вѣ́облѣ́тнаѡ:
 * мї́рови же блѣ́вѣ́нїе процвѣ́лѡ ѣ́и, цвѣ́тоноса́щи хрї́та: * чѣ́мже,
 ра́дѡущесѡ, члѣ́ вѣ́, ѿсповѣ́демъ.

Пѣ́снь ѣ́. І́рмосъ:

Просвѣ́тївыѡ спї́нїемъ пришѣ́ствїѡ твоегѡ́, хрї́те, * ѿ ѡ́свѣ́тївыѡ
 крї́томъ твои́мъ мї́ра концы́, * сѣ́чѡ просвѣ́тї, свѣ́томъ твоегѡ́
 вѣ́оразѡ́мїѡ, * правосла́внѡ пою́щихъ члѣ́.

^{44*} према сличним местима у савременим руским издањима, ово се односи на: до́бродѣ́тель.

Твоими доблестями попраша и въ пренеподана низложиша, * иже безмѣрнѡ дрѣвле хвалѣиша зѣмлю и море погубити: * погуби егѡ хрѣтѡсѡ крѣтѡмѡ своимѡ, * и побѣдѹ вѣрнымѡ дарова.

Егда предѹмышляхѹша гордагѡ денницы слѹжителїе * лестными словесы оуловити добраго, * и къ своей слѹжбѣ оудобѣ привлеци, * тогда посрамнѣша вселѹкави * вкѹпѣ съ послѣвшимѡ ѿ.

Твою не стерпѣ оукорнѣнѹ, младѡгѡ юноши, * величавый бѣсѡ и попраше, * но понѹди слѹги своѡ къ сѹдїи ити, * надевѣша страхомѡ тебе ѡдолѣти: * оустрашишасѡ пренеподни, * зраце тѡ видимыхѡ посрамляшагѡ. **Бѣгородиченѡ:**

Танство провозгласиша несказаннагѡ твоегѡ зачатїа, * еже иже тебе вѣиша слова, всепѣтаѡ мѣи дѣо, * весь ликъ прѣрѡческїи, бѣгомѡ гавѣ налѹченный: * ты бо воистиннѹ безначальный свѣтъ породилѡ еси, бѣоблѣтнаѡ.

Пѣснь ѿ. Ирмосѡ:

Обыде насѡ послѣднѡ бѣзана: * нѣсть иже избавляи. * вѣннѡхомѡ гакѡ оцы заколенїа: * спси люди твоѡ, еже нашѡ, * ты бо крѣпость немоществѹющихѡ и исправленїе.

Еже на тѡ скрежетѡнїа зѹбѡвѡ не оубоавѣ еси, ниже оустрашилѡ еси, * ставѡ на сѹднїи мѹчителей, * гакѡ агнецѡ незлобный посредѣ волкѡвѡ. * сегѡ ради тѡ оубѣжаемѡ, * помнѡюще доблестѡ твою.

Блженне геѡргїе, разгарашесѡ на тѡ гѡрстїю мѹчитель, * зра тѡ непреклонна и повелѣнїа егѡ ни во чтоже вѣнѡяща, * и желѣзы тѡ ѡковавѡ, въ темницѹ вѣрже, оустрашити тѡ хотѡ, * но гавѣша посрамленѡ.

Егда тѡ въ темницѹ ввергѡша, * большими къ бѣгѹ надеждами вперилѡ еси, блженне, * и наставающаго тѡ къ мѹченїю послѹшавѡ, * словесы мѹдрыми незатыкаемаѡ оустѡ гордыхѡ заткнѹвѡ еси. **Бѣгородиченѡ:**

Прише́дъ съ нѣсе́ архіе́траптігъ, ѿтаа, * ѡвѣ́ тебѣ́ радо́сть блго́вѣстнѣ́
 Прѣ́къ: * ѡзъ́ тебѣ́ прозвѣ́детъ бѣ́з плѣ́тнѡ, дѣ́о прѣѣ́таа, * во спѣ́неніе
 вѣ́рою пою́щихъ тѣ́.

Конда́къ, гла́съ ѿ.

По́: Вѣ́шнихъ ѡ́ца:

Вѣ́шнѡ сла́вы желѣ́а, многострада́льне геѡ́ргіе, * агáрѡнекъѡ́ преле́сть
 поплева́въ, попрѣ́лъ ѣ́н, * ѡ побѣ́ды вѣ́нѣцъ прѣ́лъ ѣ́н, * агѓлѡмъ
 ны́нѣ́ свеселѣ́а ѡ́ мѣ́никѡмъ соводо́раѣа, * съ́ нѡ́мже хр́тѡ́ бѣ́ молі́а
 непреста́ннѡ ѡ́ вѣ́хъ нѣ́съ. **Їко́съ:**

Слѣ́нца⁴⁵ мно́же возсі́а моле́бное твоѣ́ торже́ствѡ́, блже́нне геѡ́ргіе,
 * вѣ́рныа лю́ди просвѣ́щаа ѡ́ вѣ́сѡвъ́ темнозрѣ́чнѡ́ сі́лѡ ѡ́го́лаа. *
 тѣ́мже припадаю́ ѡ́ ѡ́зъ, ѡ́ка́нннѡ́, къ ра́цѣ́ мо́щей твоѡ́хъ, * ѡ́ молю́а
 ѡ́ бо́лѣзненнагѡ́ срѣ́ца, * да прѣ́мѡ́ печале́й прѣ́мѣненіе́ ѡ́ житі́ѡ́ безмо́лвіе,
 * согрѣ́шеніѣ́мъ про́щеніе́ ѡ́ скверно́мѡ́ о́умѡ́ мое́мѡ́ ѡ́справленіе́, * во ѣ́же
 по до́стоѡ́ннѡ́ пѣ́тнѡ́ тѣ́ всегда́, * ѡ́къ ѡ́ца ны́нѣ́ на нѣ́сѣхъ́ со агѓлы́ ѡ́
 мѡ́ченики, * съ́ нѡ́мже хр́тѡ́ бѣ́ молі́а непреста́ннѡ ѡ́ вѣ́хъ нѣ́съ.

Пѣ́снь ѡ́. Ірмо́съ:

ѡ́щымы́ въ пѣ́ци ѡ́трокъѡ́мъ твоѡ́мъ, спсе́, * не прико́ендеа́, ннже́
 стѡ́жнѡ́ ѡ́гнь: * тогда́ трѣ́е, ѡ́къ ѣ́днѣ́ми о́устѡ́, по́хѡ́ * ѡ́ блгвѣ́лахѡ́,
 глго́люще: * блгвѣ́нъ бѣ́ ѡ́тѣ́цъ нѡ́шихъ.

Ѧвѣ́дѣ́хъ вѣ́дъ ѡ́ напѣ́стей лю́тыхъ * всегда́ ны́ ѡ́збавлѣ́н, блже́нне
 мѣ́ниче геѡ́ргіе, * вѣ́твеннѡ́ блгѣ́тъ нѡ́мъ подава́а, * мо́льбѡ́ тебѣ́
 прино́сащымы́ ѡ́ хр́тѡ́́ воспе́вающымы́: * блгвѣ́нъ бѣ́ ѡ́тѣ́цъ нѡ́шихъ.

Хр́та́ бѣ́ ѡ́цагѡ́ ѡ́стнннѡ́ возлюбѣ́въ, * ѣ́стѣ́ственныа́ плѣ́тнѡ́
 ѡ́вѣ́ргла́ ѣ́н, * ѡ́ на ѡ́гнь мѡ́жески дерзѡ́лъ ѣ́н: * вѣ́нѣцъ́ же
 побѣ́ды прѣ́емъ, воспе́ва́еши прѣ́снѡ: * блгвѣ́нъ бѣ́ ѡ́тѣ́цъ нѡ́шихъ.

⁴⁵* у изворнику: Слѣ́нце.

Розвышенїа гордыхъ пламень оугасїлз єси, * пламенемз о҃гна
земнѣаго ѡпалѣемь, всеблженне, * и свѣтомз рѣзѣма бл҃гоу҃чиыхъ
просвѣтилз єси: * тѣмз, веселѣцеса, о҃крѣпльшемѣ тѣ хрѣтѣ
воспѣваемз: * бл҃женз б҃гъ о҃тѣцз нашихъ. **Бѣгородиченз:**

А може вѣка, душе, горѣ взирай, * не кз землѣ нѣчѣши, ѣкѡ
безсловеснаа: * но воспрани ѿ помраченїа и о҃гнѣнїа, копїюци: *
гдѣ, млтвами рѣждшїа тѣ и мѣника твоего геѡргїа * сподоби мѣ
цр҃твїа твоего.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Вз пѣщи о҃троцы и҃лєвы, * ѣкоже въ горнїлѣ, * добротю бл҃гоу҃чїа
чистѣе злата блещѣша, гл҃голюще: * бл҃женїте, всѣ дѣла гдѣа, гдѣа, *
пѡйте и превозносїте во всѣ вѣки.

Людѣи правослѣвныхъ о҃утверженїе, цр҃квей бж҃їихъ бл҃гоу҃чїе, *
привѣгаюцимз⁴⁶ тѣплое заступленїе іавнїса єси, всеблженне
геѡргїе, воспѣваюцихъ: * бл҃женїте, всѣ дѣла гдѣа, гдѣа, * пѡйте и
превозносїте во всѣ вѣки.

Оумножю мольбу приношу тебе, геѡргїе: * ѿ лѡтыхъ мѣ бѣдз
и збави млтвами твоими, * и свѣтомз бѣоразѣмїа просвѣти, * и
кз бж҃твеннымъ стезѣмъ настѣви, копїюца: * бл҃женїте, всѣ дѣла гдѣа,
гдѣа, * пѡйте и превозносїте во всѣ вѣки.

Градъ на горѣ и свѣтъ на свѣщницѣ сїаа, * іавнїса єси констѣннѣ,
мѣниче славне, * просвѣщаа въ ноци житїа ходѣщихъ, * и на
стезю сїсѣнїа наставлѣа копїюцихъ: * бл҃женїте, всѣ дѣла гдѣа, гдѣа, *
пѡйте и превозносїте во всѣ вѣки. **Бѣгородиченз:**

Блицы въ пѣчинѣ грѣхѣа влѣемса,⁴⁷ * кз небрѣномѣ пристѣаницѣ
притецѣмз бж҃їа мѣре, * ѣже бж҃твенною сїлою сїа своего всѣхъ ко
сїсѣнїю наставлѣетъ, зовѣщихъ: * бл҃женїте, всѣ дѣла гдѣа, гдѣа, * пѡйте и
превозносїте во всѣ вѣки.

^{46*} у изворнику: привѣгаюцихъ.

^{47*} или: влѣемса ?

ПѢ́СНЬ ꙗ́. І́рмо́съ:

ОБРАЗЪ ЧѢ́ТАГѠ РЖѢ́ТВѦ ТВОЕГѠ * О́ГНЕПАЛІ́МАА КЪПНІ́А ПОКАЗѦ
НЕОПѦ́ЛЬНАА: * Ѳ́ НЫ́НѢ́ НА НА́СЪ НАПѦ́СТЕЙ СВѢ́РѢ́ПѢЮЩЮ ОУ́ГАСІ́ТИ, МО́ЛНИСѦ,
ПѢ́ЦЬ: * ДА ТѦ́, БѢ́Е, НЕПРЕСТѦ́ННѠ ВЕЛИЧА́ЕМЪ.

О КРЕ́СТНИИ ВСѦ́ САРДІ́КІ́ЙСКАГѠ ГРА́ДА СОБИРА́ЮЩЕСѦ, * ПѢ́СНЕННЫМИ ГЛѦ́СЫ
БѢ́ГОЛѢ́ПНѠ СЦѢ́ННЮ́ ТВОЮ́ ПА́МАТЬ ПРОСЛАВЛѦ́ЕМЪ: * ПРІ́МНІ ОУ́БО СІ́А,
Ѧ́ЩЕ Ѳ́ НЕ ПО ДОСТО́АНИЮ, * Ѳ́МЩЕ БО ТѦ́ ХОДА́ЧАА КО СІ́ЕУ́ ХРІ́ТУ, * ПѢ́СНЬ
СІ́Ю ТЕБѢ́ ПРИНЕСТИ ПОТЦА́ХОМѦ.

РАВѠ́ВЪ ТВОИ́ХЪ МОЛѢ́НІА КЪ БГ҆У́ НАПРА́ВИ, МѢ́НИЧЕ, * Ѳ́ЖЕ Ѡ́ ЖЕЛА́НІА
ВСЕ́А ДУ́ШНІ́ ТЕБѢ́ ПРИНЕСО́ХОМЪ, * Ѳ́ ТВОЮ́ ПА́МАТЬ ПОЧИТА́ЮЩИХЪ
ПРЕСВѢ́ТЛАЮ * Ѡ́ ВѢ́ДЪ Ѳ́ НАПѦ́СТЕЙ Ѳ́ЗБАВЛѦ́И * ТВОИ́МИ КЪ БГ҆У́ МЛѢ́ТВАМИ.

ГОРЕ́НІЕ О́ГНЕННОЕ БѢ́ГОДУ́ШНѠ ПРЕТЕРПѢ́ЛЪ СІ́И ХРІ́ТА РА́ДИ, * СГѠ́ЖЕ
ЛЮБѠ́ВІЮ Ѡ́ГРАДІ́ВѦА, * ВЪ СРѢ́ЦЫ ТВОЕ́МЪ ОУ́ТВЕРЖЕ́НІЕ КРѢ́ПКОЕ ПРІ́АЛЪ
СІ́И, * Ѳ́ ЦРѢ́ТВІЕ ПОЛУ́ЧИЛЪ СІ́И. * ТѢ́МЖЕ НЕ ЗАБЫВА́И НА́СЪ, ТѦ́ ЛЮБѠ́ВІЮ
ПОЧИТА́ЮЩИХЪ, * ВѢ́ЩЕНО́СЧЕ БГ҆ОМѢ́ДРЕ ГЕ́ОРГІ́Е.

Ѳ́ЖЕ МѢ́ДРОСТІЮ ВѢ́ЖІА ДХ҆А Ѧ́ГАРА́НЪ ПОСРАМИ́ВЫИ, * Ѳ́ ТЕРПѢ́НІЕМЪ
О́ГНЕННЫА СМЕ́РТИ ХРІ́ТА ПРОСЛАВІ́ВЫИ, * Ѳ́ Ѡ́ЧЕ́СТВИ́И СВОЕ́МЪ ПРИ́СНѠ
БГ҆У́ МОЛѦ́ЩІЙСѦ, * ГЕ́ОРГІ́И МѢ́НИКЪ ПРЭСЛА́ВНЫИ, * ПѢ́СНЬМИ ВѢ́ЖТВЕННЫМИ Ѡ́
НА́СЪ ДА ВОСПО́Е́ТѦ ДОСТО́ИНѠ.

БѢ́ГОРО́ДИЧЕНЪ:

СГО́ЖЕ О́ЦЪ ПРѢ́ЖДЕ ДЕННИ́ЦЫ РО́ДИ, * Ѳ́ Ѳ́ЗЪ ТЕБѢ́ НАПОСЛѢ́ДОКЪ ЗА НЫ́,
НЕБѢ́ГѠДА́РНЫА, ВОПЛО́ЩЬСѦ: * Ѳ́АКѠ МЛѢ́НЦА НА РѢ́КУ НОСИ́ЛА СІ́И, ДѢ́О
БѢ́Е: * ТОГѠ СЪ МѢ́ЧЕ́НИКИ МОЛІ́, * Ѡ́ Ѳ́ЖЕ ВѢ́РОЮ ВОСХВАЛѦ́ЮЩИХЪ ТѦ́.

СВѢ́ТІ́ЛЕНЪ, ГЛѦ́СЪ Б.

ПѠ́: СѠ́ ОУ́ЧІ́ННИКІ́ ВЪЗЫ́ДЕМЪ:

Ѳ́АКѠ БѢ́ГѠВѠ́ННЫИ ЦВѢ́ТЪ ВЪ ОУ́ДО́ЛІАХЪ, * Ѳ́ Ѳ́АКѠ ДРЕ́ВО ПРИ И́СТО́ЧНИЦѢ́ХЪ
КѠ́ДАЪ, * СВѢ́ТЛѠ ВОЗЕ́А ДОБРОДѢ́ТЕЛЬНИИ Ѳ́ СТРАДА́НЫМИ МѢ́НИКЪ ГЕ́ОРГІ́И. *
ТѢ́МЖЕ Ѡ́БѢ́ГОДУ́ХАВШЕСѦ ДУ́ШЕЮ́, * СВѢ́ТЛЫМЪ ЛИ́ЦЕМЪ КЪ НЕМѢ́ ВОЗЗОВѢ́МЪ: *
РА́ДЫ́СѦ, СТРАДА́ЛЬЦЕ́ВЪ ПЕЧА́ТЬ Ѳ́ ВѢ́РНЫХЪ ЗАСТѢ́ПЛЕНІЕ. [ДВА́ЖДЫ.]

СЛА́ВА, Ѳ́ НЫ́НѢ́, БѢ́ГОРО́ДИЧЕНЪ, [ГЛѦ́СЪ ТО́ЙЖЕ]:

Тѧ данїилъ преднаписѳетъ горѳ несекомѳю, * ѿз неѧже преѳтнѧй камень ѿсеѳеѧ кромѳ рѳкъ члѳѳеческихъ, * ѿ сокровѳшнѧ идольскѳю прелесть всю. * ѿ приведѳаѧ влѳѳдъ тебѳ въ конѳ мѳра твоегѳ мѳнникѳвъ лицы, * съ нѧмже ѿ насъ молиѧ, * преѳтѧ дѳо, мѳи мѳїе.

На хвалѧтѳхъ, стѳхѧры [на ѧ], глѧсъ ѧ:

Пѳ: Гвѳше звѧнный:

Гвѳше звѧнъ бѳвъ вѳшннмъ промыслѳмъ, * ѳгда тѧ бжѳтвенное желѧнїе распалѧ, * тогда вѧ въ жнтѧн сѳмъ презрѳлъ ѳсѧ, * ѿ бѳга совершѧти повелѳнїѧ потцѧлѧ ѳсѧ, * не боѧѧ преценѧ мѳчѧтелей, * ни прельцѧѧ слѧдостїю маловременныхъ, * но желѧ непрехѳдныхъ блѧгъ, * ѧже ѿ радѳѧѧ воспрїѧлъ ѳсѧ въ црѳтвѧ хрѳтѧ бѳга нашегѳ, * ѳгѳже моли ѳпѳтѧ ѿ просвѳтитѧ дѳшы насѧ.

Гвѳше оѳкрѳплѧемъ сїлою дѳѧ, * ѳгда тѧ беззакѳннѧ въ темнїцѳ ввергѳша, * тогда ты показѧлѧ ѳсѧ, ѧкъ ѧдамѧнтъ тѳвердый, * готѳвъ терпѳти мѳкѧ доблественнѳ ѿ мѳдрѳ хрѳтѧ проповѳдатѧ, * ѿ ѧкъ рѧвъ вѳрнѧй надеждѳ нѧнѧ возложѧти, * ѳже не погрѳшилъ ѳсѧ, * но воспрїѧлъ ѳсѧ съ мѳннческнмѧ лѧкѧ водворѧнїе, * ѿ оѳвѳенчѧлѧ ѳсѧ ѿ хрѳтѧ бѳга нашегѳ, * ѳгѳже моли ѳпѳтѧ ѿ просвѳтитѧ дѳшы насѧ.

Бѳшнагѳ промышлѧнїемъ на сдѧнцѳ приведѳша тѧ нечестѧвѧн, * многѳстрадѧльне геѳргїе, * ѿ льстѧвнмѧ словесѧ оѳловѧти тѧ хотѧхѳ, * ты же пѧче прелесть ѧхъ посрамѧлъ ѳсѧ, * ѿ хрѳтѳво ѳвѧнїе ѧсѧ проповѳдалъ ѳсѧ, * но тѳн тѧ оѳкрѳпѧ, * ѿ ѿ ѳгнѧ тѳло твое невреждѧнно сохрани, * дѳшѳ же твоеѳ въ црѳтвѧ нѳнѳмъ вселѧ, * ѳгѳже моли ѳпѳтѧ ѿ просвѳтитѧ дѳшы насѧ.

Бѳшнагѳ промышлѧнїе, ѧкъ злѧто во ѳгнѧ, * ѧскѳсѧ терпѳнїе дѳшѧ твоеѧ, * ѿ оѳтверждѧнїе вѳры ѧже въ бѳга, * ѿ любовь же бжѳтвеннѳю црѧцѳ добродѳтелей * ѧсковѧ во оѳкрашѧнїе ѧзрѧдноѳ нѳнагѳ црѳтвѧ: * тѳло же твоеѳ сожженїю не предаде, * но, ѧкъ сокровѧнице многоцѳенное, соблюде ѿ ѳгнѧ неѳпѧльно, * ѿ ѧкъ ѧсточннѧхъ влѧтей притекѧюцѧмъ хрѳтѧ бѳга нашегѳ, * ѳгѳже моли ѳпѳтѧ ѿ просвѳтитѧ дѳшы насѧ.

Глѧва, глѧсъ ѧ:

Прїидїте, вѣрніи, * стецемса вєн кз ѿтнѣи пѡмѡти преслѡвнѡгѡ
 страдѡльца геѡ́ргїа, * вз сардїкїйстѣмз градѣ просїѡвшагѡ. * сѣ бо
 предлежѡтъ нѡмз всеѿтнѡѡ ѿгѡ мѡщн, * бл҃говѡнїѡ лѡчїи * испѡцїѡущѡѡ и
 вѣрѡ нѡшѡ прославлѡущѡѡ.*48 * дѡхз же ѿгѡ, вз премїрнѡхз селенїнѡхз
 водворѡса, * воспрїемлетз наслаждєнїѡ бл҃гїхз, * ѡже о҃г҃отѡва б҃гѡ того
 возлюблѡшѡмз. * вз кеселїи же предстоѡ вл҃чнемѡ прѣтѡлѡ, * мѡлнтсѡ ѡ
 ѡже вѣрою и любѡвїю * чѡщїнѡхз всеѿтнѡѡ пѡмѡть ѿгѡ.

И нынѣ, вѣгороднченз, [гласъ тѡйже]:

Бл҃гѡе, прїимнї молнѡткѡ рѡвз твоѡхз, * и и҃збѡкн нѡсз * ѡ кесїѡѡ
 нѡждѡ и печѡлн.

Славослѡвіе великое, и ѡпѡетз.

НА ЛїТУРГїИ.

Бл҃жєнны ѡ канѡна мѣ́ника: пѣсннн г҃-ѡ и ѿ-ѡ.

Прокїменз, гласъ ѿ:

Возвеселїтсѡ прѣнннкз ѡ гдѣ, * и о҃повѡетз на него.*49

Сѡтїхз: О҃ублїши, б҃же, гласъ мѡй, * внегодѡ молнѡтнмнсѡ кз тебе.*50

Иплз кз тїмѡдєю, зачѡло сѡв.*51

Кѡдо тїмѡдєе, [в,а] возмогѡи ѡ бл҃гнн, ѡже ѡ хрїстѣ и҃исѣ: [к] И
 ѡже слышалз ѿнѡ ѡ менѡ многнмн свндѣтелн, сїѡ предѡждѡ
 вѣрнѡмз чл҃вѣкѡмз, ѡже довољнн бѡдѡтъ и и҃нѡхз нал҃чїтн. [г]
 Ты о҃убѡ слѡпѡстраждїи ѡкѡ дѡбрз вѡннз и҃исз хрїтѡвз. [а] Ннктѡже бо
 вѡннз бѡвѡѡ ѡбѡзѡетсѡ кѡплѡмн жнтѣйснмн, да вѡевѡдѣ о҃г҃оденз
 бѡдетз. [ѡ] Ище же и постраждетз*52 ктѡ, не вѣнчѡетсѡ, ѡце не законнѡ
 * мѡченз бѡдетз.*53 [с] Трѡждѡѡщемѡѡ дѣлателю прѣжде подѡвѡетз ѡ плодѡ

48* у изворнику: испѡцїѡущѡѡ ... прославлѡущѡѡ.

49* Пс. 63,11а.

50* Пс. 63,2а.

51* 2. Тим. 2,1-10 (зач. 292).

52* подвнзѡетсѡ.

53* бѡдетз подвнзѡтнсѡ.

вѡдѣсїтн. [ѡ] Разѹмѣй ѧже гл҃голю: да дѣстѡ оѹбѡ тѡбѣ гд҃ь рѡзѹмѡ ѡ вѡемѡ. [и] Помнїай гд҃а їнса хр҃ста востѡвшаго ѡ мѣртвѡхѡ, ѡ сѣмене дѣдова, по вл҃говѣстѡванїю моемѹ: [ѡ] Вѡ немже слѡстѡраждѹ дѡже до оѹзѡ, ѧкѡ слѡдѣй: но слѡво бж҃їе не вѡжетѡ. [ї] Сегѡ рѡдн вѡл тѡрплїю їзѡбрѡннѡхѡ рѡдн, да ї тїн спѡсѣнїе оѹлѡчѡтѡ ѣже ѡ хр҃тѣ їнсѣ, со слѡвоу вѣчноу.

Ал҃лаѡїа, гл҃сѡ д҃.

Стїхѡ: Сѡбїмѡ, їже сѡтѡ на землї сг҃ѡ, * оѹднвї гд҃ь вѡл хотѣнїа своѡ вѡ нїхѡ.^{*54}

[**Стїхѡ:** Предзрѣхѡ гд҃а предѡ мною вѡнѹ, * ѧкѡ ѡдѡснѹю менѣ ѣстѡ, да не подѡнїждѡ.^{*55}]

Ѳѡлїе ѡ ѡ їѡнна, зачѡло їѡ.^{*56}

Ѳечѣ гд҃ь своїмѡ оѹчїннїкѡмѡ: [ѡ.ѡ] Сї запѡвѣдаю вѡмѡ, да любїтѡ дрѡгѡ дрѡга. [и] Ёще мїрѡ вѡсѡ ненавїднѡтѡ, вѣднѡтѡ, ѧкѡ менѣ прѣжде вѡсѡ возненавїдѣ. [ѡ.ї] Ёще ѡ мїра бѡстѡ бѡлн, мїрѡ оѹбѡ своѣ любїлѡ бѡ: ѧкоже ѡ мїра нѣстѡ, но ѡзѡ їзѡбрѡхѡ вѡ ѡ мїра, сегѡ рѡдн ненавїднѡтѡ вѡсѡ мїрѡ. [ї] Помнїайтѡ слѡво, ѣже ѡзѡ рѣхѡ вѡмѡ: нѣстѡ рѡбѡ бѡлїй гд҃а своегѡ. ёще менѣ їзгнѡша, ї вѡсѡ їзженѡтѡ: ёще слѡво моѣ соблюдѡша, ї вѡше соблюдѡтѡ. [їа] Но сїѡ вѡл тѡврѡтѡ вѡмѡ за їмѡ моѣ, ѧкѡ не вѣдѡтѡ послѡвшагѡ мѡ. [їк] Ёще не бѡхѡ прїшѣлѡ, ї гл҃голѡлѡ їмѡ, грѣхѡ не бѡша їмѣлн: нѡнѣ же вннѡ^{*57} не їмѡтѡ ѡ грѣсѣ своѡмѡ. [їг] Ненавїдѡй менѣ, ї ѡцѡ моегѡ ненавїднѡтѡ. [їа] Ёще дѣлѡ не бѡхѡ сотѡрїлѡ вѡ нїхѡ, їхѡже їнѡ ннктѡже сотѡрїн, грѣхѡ не бѡша їмѣлн: нѡнѣ же ї вїдѣша, ї возненавїдѣша менѣ, ї ѡцѡ моегѡ. [їс] Но да сѡдѡстѡ слѡво пїсанное вѡ закѡнѣ їхѡ: ѧкѡ возненавїдѣша мѡ тѡне. [їс] Ѳгдѡ же прїндѡтѡ оѹтѣшнѡтѡ, сг҃ѡже ѡзѡ полнѡ вѡмѡ ѡ ѡцѡ, дѡхѡ їстннѡ, їже ѡ ѡцѡ їсхѡднѡтѡ, тѡй свнѣтѡстѡвѡдѡтѡ ѡ мнѣ. [їз] Ё вѡ

^{54*} Пс. 15,3.

^{55*} Пс. 15,8.

^{56*} Јн. 15,17-27; 16,1-2 (зач. 52).

^{57*} їзвнїенїа.

же свидѣтельствоуете, ꙗко ѿконѣ со мною естѣ. [ѿ,а] Сїѧ гл҃болахъ вамъ,
да не соблазнитѣся. [к] Ѽ сонницѣ ѿжденѣтъ вы: но прїидетъ часъ, да
всѧкъ ѿже оубїетъ вы мнїтея сдѣжеѣ приносїти вѣѣ.

Прича́стїенъ:

Въ пѧмать вѣчнѡ бѣдетъ прѣ́никъ, [ѿ сдѣха сѧ не оубоїтея.]*⁵⁸

Кивот са моштима св. великомуч. Гѡрѣа Кратовца
(манастир Мала Ремета, Фрушка гора).

^{58*} Пс. 111,6 и 7.

МЕСЕЦА ФЕБРУАРА, У 11. ДАН.

**СПОМЕН СВЕТОГА МУЧЕНИКА ГЕОРГИЈА НОВОГА,
У ГРАДУ СРЕДЦУ (СОФИЈИ) ПОСТРАДАЛОГ.*⁵⁹‡**

[Ако хоће настојатељ бива бденије.]

НА ВЕЛИКОМ ВЕЧЕРЊУ.

[Певамо:] „Блажен (је) човек ...“ [1. антифон.]

На „Господе завапих ...“ стихире [на 8], глас 4.

Подобан: Као храбра међу мученицима ...

Духовним напором, страдалче Георгије, одолео си противнику Божијом помоћи оружјем вере победив мноштво тамних духова, и прописно извршивши подвиг увенчан си са свима страдалцима, великомучениче, славно.

Бачен у тамницу, мучениче, и у њој Божанском поуком оснажен, одбио си науку неверних, па судији незаконнику приведен, претњом и ласкањем присиљаван одрећи се Христа, ништавним проценивши све пролазно, у огњу си живот завршио, Богомудри, и љубљеном Христу прешао си славно.

Гвима напастима противника одолев, служитеље безаконика посрамив, задивио си јеретике трпљењем својим, једноверне пак, православне, оснажио, и са збором мученика радујући се сада, моли се с њиме Христу Богу, за нас који те верно славимо, Блажени, и хвалимо твоје подвиге, Георгије. **Слава ... глас 3:**

Поневши се храбро у подвигу мучења, правоверни збор си оснажио, познанике своје развеселио, бесовску силу победио, безаконе учитеље посрамио, православни народ задивио, анђелске силе, трпљењем својим зачудио, и збор мученика прославио, па се сада радујеш с њима, мученичким венцем увенчан. Моли се за нас Христу Богу, за кога си себе огњу предао, нови великомучениче Георгије. **И сада... [Догматик, глас исти]:**

Како да се не дивимо ...

^{59*} текст превода службе на савремени српски језик дајемо према „Србљаку“ стр. 302-309, издање: Св. Архијер. Синод СПЦ, Београд 1986. год. Аутор (према акростиху): Поп Пеја.

Вход. Прокимен дана. Паримије мученика.

На литији: стихира храма; и светога, глас 1:

Главни јунак Георгије, у светли дан свога помена, горње силе весели, и сада се с њима радује, и нама на земљи радост причини, да славимо дан његових подвига и страдања, што претрпе Христа ради. Њега, Блажени моли, да нам дарује рајско насеље и велику милост.

Гледајући те, славни мучениче Христов, задивише се небески анђели, како се не бојиш огњеног пламена, но тако млад идеш у пламен, као негда три младића, с којима се радујеш сада. Помени, Георгије, све који те славе, и клањају се ковчегу твојих моштију.

Слава ... глас 5:

Гкупимо се вером и љубављу, сви људи Христова имена, и запевајмо свечане песме данас на празник славног мученика Георгија. Небески зборови да се радују и облаци сладост весеља да кропе, као и у дан његовог часног престављења, јер тада роса паде са неба на његову ломачу, запањивши мноштво неверних. Нека се чуди земља и море преславним речима сјајнога младића: Ломите ударцима и жежите тело моје, Христа се мога нећу никад одрећи. Желим и радије ћу примити садање муке које ми наносите, него ваша добра која обећавате. Ко да се не диви и ко да не прослави преславни подвиг његов за Христа поднет, и молећи му се овако рецимо: Пресвети Георгије, моли се Господу за нас који твој помен прослављамо, и раки твојих мошти се клањамо, да се избавимо од сваког напада лукавога, и спасемо душе наше.

И сада... Богородичан, глас исти.

На стиховње, стихире глас 6:

Од младости предао си целог себе Богу, очистивши се од сваке страсти и срамсловља, многословља, неумесне шале и неприличних покрета, и постао славан мученик, претрпевши подвиге мучења силом на крсту жртвованог Христа, кога прилежно моли за душе наше.

Стих: Праведник ће као палма процв(ет)ати, * као кедар на Ливану [ће се] умножити.*⁶⁰

Уланце оковаше тело твоје трпељиво, страдалче Христов Георгије, но душу чврсту и ум непромењив сачувао си, и затворен у тамници трпео сваку врсту мука на које си стављан, мучениче страдалниче блажени, истоимени и сажитељу Георгију великоме, с њиме Христа Бога моли за све нас непрестано.

Стих: Хвалиће се преподобни у слави, * и радоваће се на постели својој.*⁶¹

Пресветлу и пречасну радост задобио си страдањем својим, **Б**лагоразумни мучениче, часни и непобедиви војниче, војске си и нападе бесовске својим оковима јавно посрамио, и тиме збор нечастивих задивио, а збор верних развеселио, и њима велику смелост даровао. Моли се за нас страдалниче блажени. **Слава ... глас 8:**

Побожно наоружавши, војниче, душу храброшћу мученика, **П**роповедао си јасно заповести Христове, очигледно оснажен Његовом силом, претње мучитеља учинио си немоћним, не марећи за огањ што привремено пали, нити за славу земаљску, јер је ништавна. На божанске дарове положивши наду, и не промашив обитавање у блаженом жилишту, где сада предстојиш са свима светима, моли се Владару свих, да се избавимо од сваке замке противника, и удостојимо се блаженог стајања на десној страни у будућем животу. **И сада... Богородичан:**

Богородице ти си лоза истинита. Теби се молимо: Моли се, **В**ладичице, са светим апостолима, за милост душама нашим.

Тропар, глас 4:

Утрпљењу многих подвига твојих Георгије, смрт и огањ поднео јеси, и по свршетку своје, у збору мученика примио си од Христа венац који не вене, и сада у земљи кротких боравиш, блажени. За нас Христа Бога моли, да душама нашим дарује велику милост. **[Два пута.]**

И Богородице Дјево ... [Један пут.]

^{60*} Пс. 91,13.

^{61*} Пс. 149,5.

НА ЈУТРЕЊУ.

Тропар светога, [глас 8:

У триљењу многих подвига ...] [Два пута.]

Слава ... **и** сада... **Богородичан**, [глас исти].

По првом читању катизме: седален, глас 1.

[Подобан: Камену запечаћеном ...]

Главу на земљи презрев, мучениче, заволео си блаженство на небесима. Због тога си поднео окове и смрт насилну, па ти данас помен свети празнујемо и [с] љубављу кличемо: Слава давшему ти крепост, слава тебе прославившему, слава даровавшему нам тобом велику милост. [Два пута.] **Слава ... и** сада... **Богородичан:**

Твоје руке божанствене, којима си Бога оваплоћеног носила, Дјево Пречиста, по доброты раширивши умилостиви Га, да избави од напасти нас који те хвалимо, и [с] љубављу кличемо: Слава усељеном у Тебе, слава произишлом из Тебе, слава Ослободиоцу нашем у рођењем Твојим.

По другом читању катизме: седален, глас 4.

[Подобан: Задиви се Јосиф ...]

Задивише се ангели твојој храбрости, Георгије, гледајући Твоје дивно противљење збору неверних: ништа ме неће разлучити од љубави Христа мојега! Бесови се препадоше гледајући тебе, младића славом увенчана; победи их онај кога мишљаху мукама победити. Господе, Који си оснажио њега на светли подвиг, просветли душе наше. [Два пута.] **Слава ... и** сада... **Богородичан:**

Задиви се Јосиф гледајући натприродно, и паде му на ум роса на руну, у бесеменом зачећу твоме, Богородице, купина огњем неопалива, Аронова штака пролистала. И сведочећи, заручник твој и чувар, свештеницима клицаше: Дјева рађа и по порођају опет Дјева остаје.

По полијелеју: седален, глас 8.

[Подобан: Премудрости Ријечи ...]

Изданак побожних родитеља, израстао си од српског корена, и вођен Духом Светим оставио отаџбину и сроднике у Кратову,

и дошао у град Софију. Побожношћу и правдом себе украсив, изазвао си завист Агаренских старешина, и безбожних гордост посрамио речима својим. Због тога си живот огњем завршио, Георгије храбри мучениче. Моли Христа Бога даровати опроштај грехова, славећим [с] љубављу помен Твој пречасни. *[Два пута.]*

Слава ... и сада... **Богородичан:**

Кад дође да суди свој земљи Творац свега, и Владика, Син твој, Девице пречасна, уброј мене осуђеног овцама десним. Крајње таме и сваке муке молим те избави непотребног слугу твога, да благодарно величам богатство твоје благодисти Богородице пренепорочна, и вапијем ти: Радуј се! Моли Христа Бога да ми дарује опроштај сагрешења, јер си ти нада мени, слуги твојме.

Онда 1. антифон 4. гласа.

Прокимен, [глас 4]:

Праведник ће као палма процв(ет)ати, * као кедар на Ливану [ће се] умножити.*⁶²

Стих: Завапише праведни, * и Господ услиша их.*⁶³

Св. Еванђеље од Матеја, зачало 36.*⁶⁴

Рече Господ својим ученицима: [10,16] Ето, ја вас шаљемкао овце међу вукове. Будите, дакле, мудри као змије и безазлени као голубови! [17] А чувајте се од људи: јер ће вас предати судовима, и по синагогама својим тући ће вас. [18] И пред старјешине и царева изводиће вас мене ради за свједочанство њима и незнабошцима. [19] А кад вас предаду, не брините се како ћете или шта ћете говорити; јер ће вам се у онај час дати шта ћете казати. [20] Јер нећете ви говорити, него ће Дух Оца нашега говорити из вас. [21] А предаће брат брата на смрт и отац сина; и устаће дјеца на родитеље и побиће их. [22] И сви ће вас мрзити због имена мога; али који претрпи до краја тај ће се спасти.

По 50 псалму: стихира, глас 6:

Ходите православни народи, заједно старци и младићи и девојке, становници града имена Премудрости и околних насеља. Сви се угледајмо, према моћи, на врлину мученика, да не

^{62*} Пс. 91,13.

^{63*} Пс. 33,18а.

^{64*} Мт. 10,16-22. Додато, не даје се у изворнику.

посрамимо име, јер се Христови називамо – извору без воде узалуд назив. Не одступимо од свога Господа, но као што видимо овога јунака, и ми на свом срцу као на воску, његову храброст изобразимо, и уклонимо се овде од широког пута, да не пожелимо тамо прста овлажена, а чујемо речи: Примио си добра у животу своме! Него да нас греје наручје Аврамово, и смело Христу завапимо: Господе, молитвама Твога страдалника Георгија, удостој нас небеских добара, Човекољубче.

Канон Богородици са ирмосом на 6, глас 2:

Нетрену, необичну ...

И светога на 8, глас 1, са акростихом:

Поп Пеја (теби приноси),

[a] у Богородич(а)нима: О, Георгије.

Песма 1. Ирмос:

Твоја победна десница ...

Препрослављен јеси у светима, Христе, Речи Божја, удахни ми реч и ум просвети, да опевам Георгија новог мученика, и Теби непрестано појем: јер се прослави.

Омучениче, уздајући се у Тебе, потрудих се да Ти принесем песму. Знам да ћеш примити ово по својој љубави, а не по вредности, због мог малоумља. Но од усрђа прими као и Христос удовичине две лепте.

Прешавши свештено борилиште мучења стигао си на небеско острво, Блажени, на ком сада обитаваш. Моли се Владики свију, Богомудри, да одагна мрак са мог ума, како бих твој помен достојно опевао.

Богородичан:

О, нечувених вести Пречиста! Реч Божја, која је створила Адама и од његовог ребра Еву, из тебе се оваплоти, и на крсту разапе, и кроз ребра прободје, исправивши тих ребара даље падање.

Катавасија: Отворићу уста моја ...

Песма 3. Ирмос:

Једини који знаш човечијег бића немоћ ...

Православља тврђава, лествица побожности, и чувар чистоте, **П**нова радост верном народу био си Георгије. Због тога Те, Свети, хвалимо.

Ето још од младости славно си стекао страдалачки разум јер си све своје вршњаке надвисио незлобијем и смирењем, због чега те сви верни зову блаженим.

Јако^{*65} велико благо и црквама украс задоби те страдални град, и све околне земље. Чувши за твоју борбу веселе се и твоме подвигу диве се, и прослављају Господа који те је оснажио, а тебе зову блаженим. **Богородичан:**

Говор змије Ева послушавши изгнана би из раја. А ти, пречиста, чувши Гаврила арханђела речи: Радуј се благадатна! своју бојазан си изменила и у послушности усклинула: Ево слушкиње Господње! Тиме си Евину непослушност исцелила, и Син твој њу опет у рај уведе.

Седалан, глас 3.

[Подобан: Красоти дјевства ...]

Красна лицем Творац те од младости показа, што означаваше **К**унутрашњу, душевну лепоту затворену у телу, али мрзители добра, привременом сладошћу хтедоше је украсти. Но злобног лажљивца и његове слуге, Створитељ Благи посрами, тебе дивно прослави, а верне оснажи. И сада славно ликујеш гледајући Његову красоту неисказану у дворовима небеским, где ликује збор мученика и обитава сабор праведника. Са њима се, Свети, моли Господу, да учесници радости буду сви који славе ваше подвиге. *[Два пута.]*

Слава ... и сада... Богородичан:

Недомислива је и недостижна, Владичице богорадована, **Н**страшна Божја тајна која се збила с тобом, јер зачевши родила си Необухватног, телом обложеног од пречисте крви твоје. Њега увек, Чиста, са мученицима моли да се спасу душе наше.

Песма 4. Ирмос:

Гору те благодаћу ...

^{65*} Требало би: *Као ... а: Јако ...* остављено у покушају очувања акростиха, али пошто је даљим преводом акростих нарушен, не видимо довољан разлог за ово.

Ништа те од љубави Христове не разлучи: Ни затварање у тамницу, ни претње судијине, ни разгарање огња, ни обећање пролазне славе, јер гледајући на славу будућу, ову кратковремену ни у шта ниси рачунао.

Пун божанске љубави, храбро си муке претрпео, славни Христов мучениче Георгије, јер си од младости себе Богу предао, слушајући заповести Његове и следећи стопе, Блажени, и ниси се одрекао за Њега умрети.

Родни крај си оставио, и дошао у град Софјију, носећи са собом своје добродетељи, и ту их стекао више него тамо, јер зна добродетељ прослављати оне који је стекну. **Богородичан:**

Еве, свију праматере, клетву уништила си, Дјево, својим порођајем, јер из тебе засија Христос, благослов свету. Стога радујући се, и признавајући те за Богородицу, и језиком и срцем величамо те.

Песма 5. Ирмос:

Бог си света ...

Хвалисајући се безмерно у давнини, да ће уништити земљу и море, твојом храброшћу, мучениче, побеђен је и посрамљен противник Божји.

Надаху се слуге гордога да ласкавим речима улове храброга, и своме служењу лако га привуку, али осрамоти и њих и оног ко их њему посла.

Не подносећи своју поругу горди, нареди слугама да оду судији, надајући се да ће страхом Георгија себи привући. Али се ужасну пакао гледајући га како посрами његове слуге. **Богородичан:**

Обрадована, Пречиста, сав збор пророка, очигледно Богом научен, објави тајну неисказаног твога зачећа Божанске речи, Мати Дјево, јер си истинску и беспочетну светлост родила.

Песма 6. Ирмос:

Из утробе Јону младића ...

Гтао си, мучениче, на суд мучитеља као незлобиво јагње сред вукова, не бојећи се ни дрхтећи због шкргута њихових зуба на тебе. Зато те прослављамо, помињући твоју храброст.

Гледајући тебе мучитељ како стојиш непоколебив, Георгије, и његове наредбе ни у шта не рачунаш, разгараше се јарошћу, Блажени, окива те у ланце и затвара у тамницу хотећи да те застраши као немудра, али се горди посрамљен показа.

Кад си био бачен у тамницу, Блажени, са већом надом Богу се предајеш и величаш Га што те мукама поучава, и мудрим речима затвараш разваљена уста гордих, због чега те прослављају сви људи свагда.

Богородичан:

Радост, теби Чиста, очигледно са небеса, дошавши Арханђео навести, рекавши: Из тебе ће се родити Бог у телу, Дјево Пречиста, на спасење оних који те [с] вером славе.

Кондак, глас 2:

Небеску славу желећи, преблажени и многострадални, због тога си сасекао надимање перзијске преваре и примивши венац победе, Георгије, истоимени војниче. Са ангелима се веселиш славно, и с њима се непрестано моли за све нас. **Икос:**

Јаче од сунца засја молитвени твој помен, Георгије, верне људе просвећујући, Блажени, и бесовску тамну силу одгонећи, ти прозбе оних који верно моле испуњаваш. Стога, ја јадни припадам од душе и жалосна срца да примим оно што молим, и нађем што ми треба: Измену жалости, живот миран, и опроштај сагрешења, нечистоме уму моме исправку, да бих свагда достојно славио тебе и верно клицао: Пошто си сада са ангелима на небисима и с њима јасно видиш, на неприступном престољу Христа, за кога си крв своју излио.

Песма 7. Ирмос:

Младићи у давнини ...

Да божанску твоју благодат богато дарујеш, избављајући ме од сваког непријатељског напада противника, божанствени мучениче, ову ти молбу приносим са љубављу, мучениче Георгије.

Пламеном што ти је тело палио, Блажени, угасио си пламен преузношења гордих, и светлошћу разума верне си просветио, стога веселећи се величамо: Отаца наших, Боже, благословен јеси.

Истинитог Бога заволео си ваистину, истинско своје тело одбацио си, и на огањ мушки пошао си и примивши венац победе певао: Отаца наших Боже, благословен јеси. **Богородичан:**

Горе душо гледај ка Владики који може спасти, а не падај земљи као бесловесна, но прени се од помрачења и клонулости, и усклики: Господе молитвама оне која Те је чисто родила и мученика Твојих, удостој нас да с умиљењем једнодушно певамо Теби: Отаца наших Боже, благословен јеси.

Песма 8. Ирмос:

Чудо превелико ...

Православним тврђава, и побожним похвала, црквама принос свештени, мученицима и страдалницима радост светла, свима који ти притичу топли заступник, Ти си, преславни и преблажени Георгије. Моли се за оне који певају: Да благосиља сва твар Господа и преузноси у све векове.

Молитвену похвалу теби приносимо: Од опасности избави, страдалниче мучениче! и душе наше просвети светлошћу разума, и упуту божанским стазама, да са смелошћу кличемо: Да благосиља сва твар Господа и преузноси у све векове.

Као светлост, као светиљка светлећи увек свима који ходе у ноћи овог живота, јавио си се, мучениче, јер заиста си ум неразумних и безбожних ужаснуо, а збор православних подигао да пева: Да благосиља сва твар Господа и преузноси у све векове. **Богородичан:**

Из тебе, Чиста, процвета цвет неувењиви, и умириса сво човечанство божанским мирисом своје природе Оцу савечни, кроз тебе, Дјево пренепорочна, уђе у време. Зато му певамо: Да благосиља сва твар Господа и преузноси у све векове.

Песма 9. Ирмос:

Чудна тајна ...

Благозвучним песмама сазивајући сабор, свештени Твој помен, Блажени, прослављамо хвалама; прими ово иако је без вредности. Зато што си нам заступник код Христа, који те је оснажио, потрудих се да ти песму принесем.

Упути, мучениче, к Богу молитве и прозбе наше, које из дубине приносимо теби и прослављамо молитвени твој помен. Избављај нас од невоља и греховних болести и сваког искушења молитвама твојим.

Због љубави твоје и наде на Христа, којима си се наоружао тврдо, и у срцу своме имао као ограду, претрпео си добродушно горење у огњу, те си добио Његово царство и славу, што си и желео. Не заборављај нас који те са љубављу прослављамо, овенчани, мудри Георгије. **Богородичан:**

Ето Кога Отац роди пре Денице, будући једносуштан и равнопрестолан Њему и Духу, носила си на рукама као Дете, Дјево Богородице. Из Тебе кад се испуни време, оваплоти се, и за нас неблагодарне пострада, телом а не божанством. У Њега верујемо, Бога уједно и човека, и тебе признајемо за Дјеву чисту и по рођењу. Њега моли са апостолима и мученицима за све који те верно прослављају.

Светилан.

[Подобан: Небо звездама ...]

Процвета као крин у градини, и као дрво плодовито крај извора воде, и светло засија различним цветовима добродетељи, и страдањем украшени празник Георгија мученика. Стога умирисавши душу [и]^{*66} светлим лицем к њему ускликнимо: Радуј се печате страдалника и верних заступниче! Радуј се јер си утврдио славу древних мученика, и једнак венац с њима примио од цара свију, Христа Бога, Њега моли за све нас.

[Слава ... и сада ...] **Богородичан:**

Данило пророк праобразова те као стену несечену, из које се часни камен одсече без руку човечијих, и поруши идолске храмове. Стога ти вапијемо Богородице: Радуј се круно народа православног! Радуј се руно Гедеоново чијом се росом од греха освежавамо! Радуј се ручко са маном што украси васељену чудесима! У благоухању мириса твога следе ти сабори преподобних и војске мученика, с њима се моли, пречиста Дјево Мати, Маријо!

^{66*} вишак, нема у цсл тексти.

На „Хвалите ...“ стихире на 4, глас 4.

[Подобан: Позван свише ...]

Позван си са неба од вишњегга промисла, када те божанствена жеља разгори, тада си све у животу овом презрео, и потрудио се заповести Божје испунити, не бојећи се претњи мучитеља, ни мислећи на пролазне сласти, но желећи блаженство непролазно, потрудивши се достигао си, ликовање у царству небеском са Христом. Њега моли да спасе и просвети душе наше.

Га неба оснажен, Богоблажени, када те безаконици у тамницу затворише, тада си и видљиво окрепљен, био спреман Богомудри, претрпети сваку муку Христа ради, и радосно Га проповедати, и наду на Њега положити као служитељ верни, и не лишити се његове помоћи и ликовања, и са мученицима јединства. Стога Ти, Блажени, усрдно ово следећи, и као благо у срцу примивши, ниси погрешно, него примио венац од Христа, за кога и пострада. Њега моли да спасе и просвети душе наше.

Промислом Највишегга био си доведен на суд, и хтедоше те лажним речима уловити, но напротив, ти си њихову лаж посрамио, а Христово царство јасно проповедао, и за Њега себе огњу предао. Због тога те Христос окрепи, и од огња тело незлеђено сачува, а душу твоју усели у царство небеско. Њега моли да спасе и просвети душе наше.

Слава ... глас 8:

Христово стадо изабрано и саборе верних, новоосвећени људи, ходите окупимо се сви, на часни помен преславног мученика Георгија, који засја у Софији граду, јер пред нама леже часне његове мошти, благоухани мирис испуштајући и веру нашу чисту чувајући. А дух његов обитава у небеским дворовима, и наслађује се добрима која око не виде и ухо не чу, која Бог припреми онима који Га љубе. Нека се посраме јеретици неверујући у васкрсење, јер ето и по смрти слепим даје вид, од разних болести исцељење пружа, и бесове изгони, и снажи нас пред противнима. Стојећи пред престолом Господњим, моли се за све који [с] вером и љубављу прослављају помен твој свечасни.

И сада... Богородичан:

Владичице прими молитве слугу твојих, и избави нас од сваке муке и жалости.

Славословље велико.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Блажена од канона светога, песма 3. и 6.

[Прокимен, глас 4: *⁶⁷

Светима који су на земљи Његовој, * чудесно учини Господ све воље Своје у њима. *⁶⁸

Стих: Провиђах Господа преда мног свагда, * јер је с десне стране мени, да не посрнем. *⁶⁹

Апостол Римљанима, зач. 99. *⁷⁰

Браћо, [8,28] знамо да онима који љубе Бога све помаже на добро, њима који су позвани по намери; [29] јер које унапред позна, унапред и одреди, да буду саобразни лику Сина његова, да он буде Прворођени међу многим браћом. [30] А које унапред одреди, оне и призва; а које призва оне и оправда; а које оправда оне и прослави. [31] Шта ћемо, дакле, рећи на ово? Ако је Бог с нама, ко ће против нас? [32] Он који свога Сина не поштеде, него га предаде за све нас, како да нам с њиме и све не дарује? [33] Ко ће оптужити изабране Божије? Бог је онај који оправдава. [34] Ко ће осудити? Христос је онај који умре, па још и васкрсе, који је и с десне стране Богу, који и посредује за нас. [35] Ко ће нас раставити од љубави Христове? Жалост или тескоба, или гођење, или глад, или голотиња, или опасност, или мач? [36] Као што је написано: Ради тебе нас убијају ваздан, сматрају нас овцама за клање. [37] Али у свему овоме побеђујемо кроз Онога који нас је заволео. [38] Јер сам уверен да нас ни смрт, ни живот, ни анђели, ни поглаварства, ни силе, ни садашњост, ни будућност, [39] ни висина, ни дубина, нити икаква друга твар неће моћи одвојити од љубави Божије, која је у Христу Исусу Господу нашем.

^{67*} Прокимен, текст Апостола и Алилујар додати према „Апостолу“ на српском, 2. исправљено и допуњено издање Епархијског управног одбора Епархије Жичке, Краљево 2004. године.

^{68*} Пс. 15,3.

^{69*} Пс. 15,8.

^{70*} Рим. 8,28-39.

Алилуја, глас 4:

Завапише праведници, и Господ их услиша, * од свих невоља њихових избави их.*⁷¹

Стих: Многе су невоље праведних, * и од свих њих избавиће их Господ.*⁷²]

Св. Еванђеље од Јована, зач. 52.*^{73*74}

Рече Господ својим ученицима: [17] Ово вам заповиједам: да љубите једни друге. [18] Ако вас мрзи свијет, знајте да је мене омрзнуо прије вас. [19] Кад бисте били од свијета, свијет би своје љубио, а како нисте од свијета него вас ја изабрах од свијета, зато вас мрзи свијет. [20] Опомињите се ријечи коју вам ја рекох: није слуга већи од господара својега. Ако мене гонише, и вас ће гонити: ако моју ријеч одржаше, и вашу ће одржати. [21] Али све ће вам ово чинити због имена мојега, јер не познају Онога који ме посла. [22] Да нисам дошао и говорио им, не би гријеха имали; а сад изговора немају за гријех свој. [23] Који мрзи мене и Оца мојега мрзи. [24] Да не творих међу њима дјела која нико други није творио, не би гријеха имали: а сада су и видјели, и омрзнули и мене и Оца мојега. [25] Али да се испуни ријеч написана у Закону њихову: Омрзнуше ме ни за што. [26] А када дође Утјешитељ, кога ћу вам ја послати од Оца, Дух Истине, који од Оца исходи, Он ће свједочити за мене. [27] А и ви ћете свједочити, јер сте од почетка са мном.

^{71*} Пс. 33,18.

^{72*} Пс. 33,20.

^{73*} Јн. 15,17-27; 16,1-2 (зач. 52).

^{74*} У изворнику се даје Св. Еванђеље од Матеја, зач. 70; што је погрешно јер се то чита на Преображење; па стога овде дајемо Јеванђеље које се чита на Литургији у предходне две варијанте службе на цсл.

